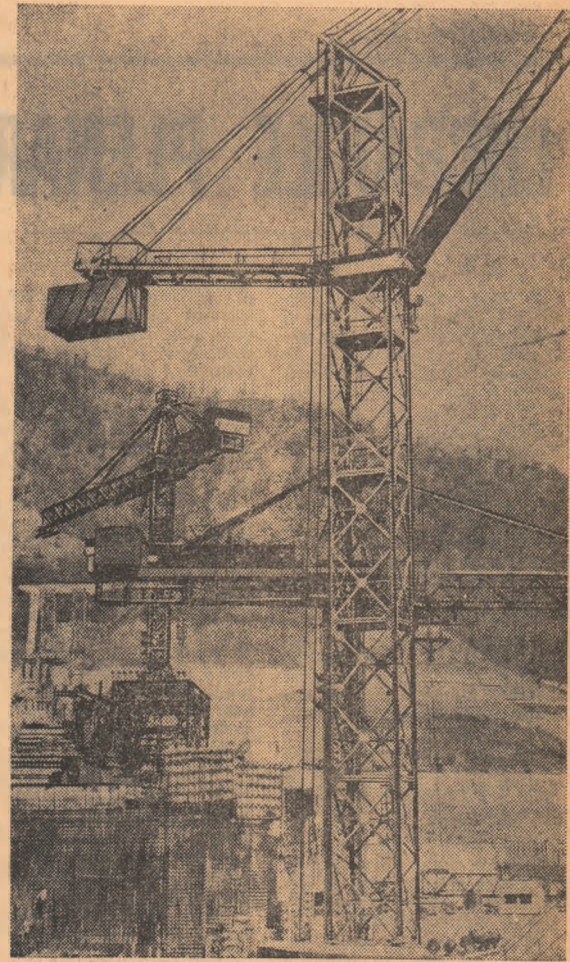

Știința tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIV, SERIA II.
NR. 5888
—
6 PAGINI — 30 BANI
—
JOI
25 APRILIE 1968

Secvență de pe șantierul luminii: Porțile de fier

LUCRĂRILE PLENAREI COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

la încheierea dezbaterilor privind dezvoltarea
invățământului de cultură generală, profesional, tehnic
și superior în Republica Socialistă România

În continuarea lucrărilor sale, Plenara Comitetului Central al Partidului Communist Român a examinat și aprobat informarea Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. cu privire la compoziția partidului, la întărirea continuă a rindurilor sale și intensificarea activității de educare a comunistilor.

Plenara apreciază în mod deosebit rezultatele obținute în dezvoltarea și creșterea partidului, structura sa socială și națională, calitățile politice, morale și profesionale ale comunistilor, care conferă organelor și organizațiilor de partid o înaltă competență în exercitarea misiunii conducătoare a partidului, sporesc capacitatea lor de mobilizare și educare a oamenilor muncii, asigură condiții pentru abordarea și soluționarea problemelor vitale ale dezvoltării economice și sociale.

Aprobând sarcinile organelor și organizațiilor de partid în legătură cu creșterea rindurilor partidului, plenara a subliniat necesitatea ca și în viitor criteriul fundamental la primirea în partid să-l constituie calitățile politice, morale și profesionale ale celor care solicită să devină membri de partid. Este necesar să fie primii în partid cei mai înaintați muncitori, țărani și intelectuali, cei mai merituoși studenți, alți oameni ai muncii, care militează neobosit pentru îndeplinirea hotărârilor de partid și de stat și care, prin întreaga lor activitate, prin comportarea lor, sînt exemple însușitoare în munca profesională și obștească.

Plenara consideră că una din preocupările importante ale organelor și organizațiilor de partid trebuie să fie munca perseverentă pentru educarea partinică, ridicarea nivelului politico-ideologic și cultural al tuturor membrilor de partid, astfel încît aceștia să-și îndeplinească cât mai bine sarcinile de mare răspundere ce le revin în societatea noastră socialistă.

În continuare, plenara a dezbătut informarea Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. despre activitatea organelor și organizațiilor de partid, de stat și obștești privind examinarea și rezolvarea scrisorilor, sesizărilor și cererilor oamenilor muncii. Plenara a apreciat că numărul surselor de scrisori, sesizări și cereri adresate conducerii partidului, organizațiilor de partid, organelor de presă, instituțiilor de stat și obștești centrale și locale constituie o expresie a democratismului orînduirii noastre socialiste, a strînsei legături dintre partid și masele largi, a preocupării oamenilor muncii pentru aplicarea hotărârilor partidului și guvernului, pentru perfecționarea întregii activități sociale.

Plenara a criticat neajunsurile existente încă în soluționarea sesizărilor și propunerilor oamenilor muncii și a stabilit măsuri pentru îmbunătățirea în continuare a întregii activități în acest domeniu. Plenara a subliniat necesitatea înlăturării oricăror fenomene de burocratism, tărgănărie și lipsă de solicitare față de cererile îndreptățite ale cetățenilor, a sporirii preocupării și răspunderii pentru soluționarea acestora și a atrase atenția organelor de partid, de stat, economice și obștești, asupra necesității de a îmbunătăți întreaga activitate privind rezolvarea sesizărilor și cererilor oamenilor muncii. Activități de partid și de stat, cadrele cu muncă de răspundere din toate domeniile de activitate — indiferent de funcțiile lor — au îndatorirea de a organiza exemplare primiri în audiență și rezolvarea scrisorilor, de a fi model de exigență și principialitate în respectarea legilor, de a stăruie cu devotament în interesul populației.

În continuare, plenara a ascultat raportul ministrului forțelor armate — tov. general colonel Ion Ionăși — cu privire la pregătirea de luptă și politică a forțelor armate ale Republicii Socialiste România și la înzestrarea lor cu armament și tehnică militară.

Plenara Comitetului Central dă o înaltă apreciere nivelului general de pregătire, stării moral-politice și disciplinei forțelor armate, înzestrării, dotării și pregătirii trupelor, condițiilor de instruire, educare și de trai ale militarilor, considerându-le corespunzătoare stadiului de dezvoltare la care a ajuns țara noastră, cerințelor asigurării securității patriei. Strîns uniți în jurul partidului și guvernului, ofițerii, subofițerii și soldații, întreaga noastră armată urmează neabătut politice internă și externă a P.C.R. și a guvernului, își îndeplinesc cu cîndie îndatorirea de a apăra cu orice revoluționare ale poporului român.

Ținînd seama că atîta timp cît există imperialism există și pericolul de agresiuni și războaie, Comitetul Central al partidului consideră necesar să se manifeste și în viitor întreaga grijă și atenție pregătirii de luptă și politice a ofițerilor și soldaților, înzestrării armatei cu armament și tehnică de luptă modernă, ridicării continue a capacității de apărare a țării.

Paralel cu preocuparea de a asigura din import tehnica de luptă modernă, Plenara a stabilit măsurile corespunzătoare în vederea intensificării producției de armament și tehnică de luptă, pentru a satisface în cele mai bune condițiuni nevoile armatei.

Consecvent politicii sale, că atîta timp cît se menține pactul militar agresiv N.A.T.O., este necesar Tratatul de la Varșovia, România, ca stat socialist, forțele sale armate își vor aduce și în viitor contribuția, împreună cu forțele armate ale celorlalte state participante la acest Tratat, precum și ale tuturor țărilor socialiste la apărarea cauzei păcii și securității internaționale.

Plenara și-a exprimat deplina convingere că militarii forțelor noastre armate, organele și organizațiile de partid din armată vor munci și în viitor cu devotament și abnegație pentru perfecționarea pregătirii de luptă și politice, pentru întărirea ordinii și disciplinei, a capacității de luptă a tuturor unităților și marilor unități, pentru a-și îndeplini înalta lor misiune față de patrie, față de cauza socialismului și păcii.

Lucrările ședinței plenare a C.C. al P.C.R. continuă.

IN PAGINA A II-A:

● Informarea Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. cu privire la compoziția partidului, la întărirea continuă a rindurilor sale și intensificarea activității de educare a comunistilor.

● Informarea Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. cu privire la activitatea organelor și organizațiilor de partid, de stat și obștești privind examinarea și rezolvarea scrisorilor, sesizărilor și cererilor oamenilor muncii.

Plenara Comitetului Central al partidului a dezbătut astăzi o problemă deosebit de importantă pentru dezvoltarea societății noastre — perfecționarea învățămîntului de toate gradele în Republica Socialistă România. Discutarea acestei probleme și adoptarea, în cadrul plenarei, a măsurilor corespunzătoare sînt menite să asigure realizarea în practică a directivelor stabilite de Congresul al IX-lea al partidului cu privire la ridicarea pe o treaptă superioară a învățămîntului în țara noastră. Și prin aceste măsuri partidul nostru acționează cu fermitate pentru a asigura ca întreg programul elaborat de Congres să fie realizat în toate domeniile de activitate, pentru a crea condițiile necesare ca dezvoltarea — materială și spirituală — a societății noastre să se desfășoare în cele mai bune condițiuni.

Sînt cunoscute realizările obținute în anul construcției socialiste în dezvoltarea învățămîntului din țara noastră. Fără îndoială, reprezintă un mare succes faptul că, într-o perioadă relativ scurtă, am lichidat starea de înapoiere pe care am moștenit-o în acest domeniu, că, de la 35 la sută populație analabată și semianalfabată, cît aveam în 1945, am ajuns la lichidarea neștinței de carte și la învățămîntul obligatoriu de 8 ani, că avem astăzi circa 140.000 de studenți, că peste 60 la sută din tinerii absolvenți ai școlii de 8 ani sînt cuprinși în învățămîntul mediu și profesional. Toate acestea reprezintă realizări însemnate; ele demonstrează consecvența cu care partidul desfășoară politica sa de ridicare a nivelului de cultură și de instruire a poporului nostru.

O realizare deosebită este asigurarea învățămîntului gratuit pentru toate gradele, asigurarea, în practică, a dreptului deplin pentru toți copiii patriei de a urma orice formă de învățămînt. Statul socialist acordă burse pentru aproape 60 la sută din studenți, creîndu-le astfel condiții pentru a putea învăța fără nici un fel de griji de ordin material. Putem spune deci, pe drept cuvînt, că regimul nostru socialist a asigurat tineretului condiții de învățare la care nici nu se putea visa în timpul regimului burghez-moșieresc. Aceste condiții — materiale și morale — pentru instruirea tineretului au avut și au un rol deosebit nu numai în dezvoltarea învățămîntului și culturii, dar și în ridicarea generală a omeniei, a întregii activități sociale din România.

Desigur că și în ce privește perfecționarea conținutului învățămîntului s-au obținut pe parcurs o serie de rezultate bune. Reforma învățămîntului din 1948 și măsurile luate ulterior au avut o mare importanță în această privință. Dar

acum, cînd analizăm situația învățămîntului nostru și stabilim noi măsuri de perfecționare a acestei activități, cred că este bine să ne ocupăm și de unele neajunsuri ce s-au manifestat în acest domeniu necesare și a face ca în viitor asemenea lucruri să nu se mai repete.

Cred că scurta durată a învățămîntului — măsură care s-a aplicat în învățămîntul mediu o dată cu reforma din 1948 — a constituit una din marile greșeli, nu numai organizatorice, dar și de fond, ale acestei reforme. Această greșeală a avut pentru o perioadă destul de lungă, repercursiuni negative asupra dezvoltării învățămîntului și pregătirii cadrelor în țara noastră. De asemenea, faptul că în dezvoltarea învățămîntului au fost practicate necoștite tradiții progresiste ale școlii românești și a dus la adoptarea unor măsuri care s-au dovedit necorespunzătoare pentru țara noastră. Aceștia, deși se știe că, în trecut, în România învățămîntul — cu toate limitele sale din punct de vedere social, cu caracterul său de clasă, cu lipsa accesibilității sale pentru tineretul muncitoresc și țărănesc — a avut totuși o serie întreagă de părți pozitive și a jucat, în perioadele respective de dezvoltare a țării, un rol important în progresul societății românești. De aceea, este de neînțeles de ce s-a renunțat la o serie de lucruri bune realizate în trecut. Aceasta a dus la dezvoltări învățămîntului, a avut urmări negative asupra conștiinței și a orientării sale. Ne este cunoscut că au fost subapreciate și neglijate o serie de ramuri importante ale învățămîntului, mai cu seamă în domeniul științelor moderne, care — este știut — au un rol deosebit în dezvoltarea și progresul societății. Neglijarea acestor ramuri a contribuit nu numai la rămînerea în urmă a învățămîntului, la faptul că un număr mare de tineri care au ieșit de pe băncile școlii în acești ani nu au putut să primească o pregătire la nivelul cerințelor științei și tehnicii mondiale, dar a avut, în același timp, consecințe serioase asupra dezvoltării economice, culturale, științei din țara noastră.

Introducerea studiilor științelor social-economice în învățămînt a reprezentat fără îndoială, un factor de mare însemnătate în instruirea tineretului patriei noastre. Dar și în organizarea acestor forme de învățămînt, în predarea disciplinelor respective au fost și mai sînt încă multe neajunsuri. În cadrul plenarei s-au referit la această problemă tovarășul Valter Roman și tovarășul Răutu. Trebuie să subliniem, tovarăși, că față de

importanța pe care o are predarea acestor științe pentru tineretul universitar, și în general pentru tineretul nostru, nu s-a reușit ca acest învățămînt să corespundă pe deplin cerințelor, cu toate că, teoretic, și în cadrul multor hotărîri, i-am acordat atenție.

Desigur, la aceasta a contribuit și contribuie încă și acum unele atitudini rigide și dogmatice care mai persistă în legătură cu înțelegerea și interpretarea diferitelor fenomene noi ivite în dezvoltarea socială, în predarea unor cunoștințe care nu mai corespund condițiilor de astăzi ale dezvoltării societății. În general, conținutul ideologic al învățămîntului nu este la nivelul cerințelor de astăzi ale societății noastre — și este nevoie să analizăm cu toată seriozitatea această situație, să tragem concluziile ce se impun pentru îmbunătățirea activității.

Așa cum s-a subliniat în plenară, procesul de îmbunătățire a învățămîntului, de formare a cadrelor nu a reușit să țină pasul cu cerințele de dezvoltare ale țării noastre. Dacă în ce privește numărul de cadre didactice formate în acest timp am putea să fim mulțumiți, sînt totuși de adus critici serioase în ce privește nivelul lor de pregătire, îndeosebi al cadrelor didactice din învățămîntul de cultură generală

(Continuare în pag. a III-a)

Discuțăm deseori despre drumul ascendent pe care-l urmează cineva în profesie sau în relațiile sociale, despre calitățile pe care le dezlăluie treptat și mai ales despre puterea de a-și impune punctul de vedere, de a convinge oamenii de adevărul ideilor, soluțiilor sau faptelor sale. Are prestigiu, spunea admirativ. Desori înțelegem în acest cuvînt nu numai personalitatea puternică dar și vîrsta, experiența de viață a unui om, și prestigiu pare a fi cu atît mai bine conturat cu cît anii sînt mai mulți. Ascultăm cu respect furturile oamenilor vîrstnici, preluăm cunoștințele lor profesionale, experiența de viață, conviși totdeauna că prestigiu pe care vîrsta îl conferă este un argument hotărîtor.

Prestigiul înseamnă o autoritate

— Autoritatea personalității nu se poate evidenția printr-o așa vîrstă nouă, oricît ne-am strădui pentru asta. Prestigiul este o relație umană, ca să ne bucurăm de el trebuie, înainte de toate, să ni-l recunoașcă societatea. De aceea cred că un adevărat prestigiu este numai acela obținut printr-o muncă susținută, prin autodisciplinarea activității și prin stabilirea unor exigențe, de viață, mereu sporite. Munca noastră trebuie să fie continuu racordată la nevoile societății, să urmărim legătura dintre rezultatele activității noastre și necesitățile celorlalți.

— Prestigiul este, desigur, o încununare a unor calități deosebite și mai ales a valorificării lor sociale. Dar intrînd în sfera

Discutind despre PRESTIGIU

morală și profesională, un loc cîștigat prin muncă și eforturi. Poate el aparține și celor tineri? — E cu atît mai prețios și mai apreciat la oamenii tineri — confirmă prof. dr. docent Nicolae Apostolescu, profesor al Universității din Timișoara. Vîrsta nu este importantă prin ea însăși ci prin acumulările, valorificările pe care ea le permite. Or, acestea se realizează la orice vîrstă și aș putea spune că mai ales în tinerete cînd entuziasmul, încrederea în viață ajută la formarea unei personalități puternice. Cînd un tînar capătă un binemeritat prestigiu azi în domeniul în care activează ori în relațiile cu oamenii, valoarea lui este de două ori evidentă: odată că a găsit formula în care se poate realiza și a doua oară că în ciuda vîrstei fragede, reușește să convingă, să aibă autoritate.

— Sînt oameni, mai ales printre tineri care urmăresc să se impună cu orice preț, să iasă în evidență. Ajung ei să aibă, totuși, prestigiu? — Autoritatea personalității nu se poate evidenția printr-o așa vîrstă nouă, oricît ne-am strădui pentru asta. Prestigiul este o relație umană, ca să ne bucurăm de el trebuie, înainte de toate, să ni-l recunoașcă societatea. De aceea cred că un adevărat prestigiu este numai acela obținut printr-o muncă susținută, prin autodisciplinarea activității și prin stabilirea unor exigențe, de viață, mereu sporite. Munca noastră trebuie să fie continuu racordată la nevoile societății, să urmărim legătura dintre rezultatele activității noastre și necesitățile celorlalți.

— Prestigiul este, desigur, o încununare a unor calități deosebite și mai ales a valorificării lor sociale. Dar intrînd în sfera

pedagogiei, tinerii pot fi educați în vederea obținerii unei autorități durabile în profesie și în viață?

Incontestabil că da. Prestigiul este legat de justa orientare a procesului educativ. În primul rînd, pentru a deveni un om de valoare, trebuie să muncești cu pasiune, iar alegerea a ceea ce faci trebuie să poată asigura întreaga energie creatoare a tînrului este prima victorie. Am întîlnit unora tineri care doreau cu orice preț să devină celebri și făceau pentru asta eforturi deosebite. Dar urmînd o afirmare efemeră, treceau, în realitate, pe lângă adevăratul prestigiu, de durată, pe care îl conferă totdeauna oamenii și niciodată nu poate deveni un scop în sine al unei activități. Citîndu-l pe Goethe, spun și eu: „Îmi

GALINA BĂDULESCU (Continuare în pag. a V-a)

ÎN CINSTEA ZILEI DE 1 MAI

MUNCĂ ȘI CREAȚIE

Cifrele spun totdeauna prea puțin. Trebuie să încerci să pătrunzi dincolo de sobrietatea lor pentru a le putea surprinde sensul. Numai dincolo de sunetul lor se pot auzi revelațiile descoperirii acelor metafore ale muncii și creației. Gîndul acesta m-a urmărit recent în urma unei discuții cu doi tineri ingineri de la Combinatul de industrializare lemnului din Suceava.

Cu cinci ani în urmă, îmi spunea dîștii, valoarea unui metru cub de material lemnos, trecut prin multiplele metamorfoze ale marelui combinat din lunca Sucevei, nu depășea suma de 900 lei. Această unitate de măsură tînde acum spre un echivalent dublu.

— Zilnic spre combinatul din Valea Cetății coboară într-un flux neîntrerupt adevărate fluviu de cataracte orizontale încărcate de oțonul munților Țării de Sus. Pădurile de brazi și fagi, poposite aici, trăiesc transformări fundamentale. Dirijate de la tablouri de comandă sau purtat pe benzi kilometrice, lemnul capătă definiții concrete. Cobora și altădată lemnul codrilor bătrîni spre argurile acestor locuri, în căruțe trase de cai măruni, dar de la scîndurile tăiate rudimentar și pînă la elegantul furnir și plăciile fibrelor noastre de astăzi, luînd drumul piețelor internaționale, se află saltul

cuprins în zonele înalte ale industrializării. — Această răscruce dintre păduri și automatizările drumului materiei prime către produsul finit înseamnă energie, experiență, creație. — Discuția noastră avea loc în cabinetul serviciului tehnic, acolo unde încep să se materializeze. Cei doi ingineri, Petre Stătescu și Constantin Gîrnet, deslășurau în fața mea planșe și scheme. Printre linii și cifre bănuim căutări lucide, soluții, proiecte. Ideile se configurează în noțiuni precise: noi căi de îmbinare a lemnului. O preocupare constantă ce se ramifică mereu în procedee complexe, în forme variate și fascinante pe marea flux al combinatului.

ION BELDEANU (Continuare în pag. a V-a)

Uzina mecanică Buzău. Se execută lucrări de montaj și finisaj a silozurilor pentru ciment

LUCRĂRILE PLENAREI COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Informarea Comitetului Executiv al C. C. al P.C.R. cu privire la compoziția partidului, la întărirea continuă a rîndurilor sale și intensificarea activității de educare a comuniștilor

Pe baza hotărîrilor Congresului al IX-lea al P.C.R. și ale Conferinței Naționale organelor și organizațiile de partid au desfășurat o intensă muncă politico-organizatorică pentru continuarea întăririi a rîndurilor partidului, educarea politico-ideologică a comuniștilor, creșterea rolului conducător al organizațiilor de partid în toate compartimentele vieții economice, politice și sociale-culturale a țării.

Ca rezultat al politicii promovate de partid, al creșterii influenței și prestigiului său în masele și activității politice și organizatorice desfășurate, din rîndurile organizațiilor de partid fac parte cei mai înalți membri ai societății noastre. Caracteristicile Partidului Comunist Român sînt coeziunea rîndurilor sale, unitatea de nezdruccinat în jurul Comitetului Central, adevărată deplină a tuturor membrilor față de politica sa internă și externă, munca plină de abnegație a comuniștilor pentru realizarea programului de dezvoltare a construcției socialiste în patria noastră.

În continuare se arată că, la 1 martie 1968, din rîndurile Partidului Comunist Român făceau parte 1.761.000 membri, cu aproape 130.000 mai mult decît la sfîrșitul anului 1966. Fără de populația majoră a țării procentul membrilor de partid reprezintă peste 13 la sută.

Majoritatea comuniștilor — circa 72 la sută — își desfășoară activitatea în sectorul producției bunurilor materiale, constituind astfel o puternică forță de mobilizare a oamenilor muncii la îndeplinirea planului de stat, la ridicarea continuă a nivelului de organizare a producției și a muncii, la îmbunătățirea calitativă a întregii activități economice.

Compoziția partidului, după ocupația actuală a membrilor săi se prezintă astfel: 740.000 muncitori (42,01 la sută), 805.000 țărani (28,68 la sută), 397.000 intelectuali și funcționari (22,58 la sută), 118.000 (6,73 la sută) alte categorii.

Din numărul total al muncitorilor, 22 la sută sînt membri ai P.C.R. În principalele ramuri ale producției materiale de care depinde dezvoltarea întregii economii naționale — industria energiei electrice și termice, a cărbunelui, petrolului, metalurgiei, construcției de mașini și prelucrării metalelor, chimiei și materialelor de construcții — numărul membrilor partidului este între 25—39 la sută din totalul salariaților.

În mediul rural își desfășoară

activitatea peste 800.000 membri de partid — țărani, muncitori, intelectuali — care reprezintă o puternică forță politică și organizatorică de mobilizare a țărânilor la îndeplinirea sarcinilor de dezvoltare a agriculturii socialiste, de ridicare a nivelului economic și cultural al satelor.

Expresie a încrederii neîmurmurate în linia politică și ideologică a partidului, a conștiinței și convingerilor de a participa activ la eforturile generale pentru progresul societății, în partid își desfășoară activitatea un însemnat număr de intelectuali, cu o înaltă pregătire profesională. Sînt membri ai partidului peste 30 la sută din totalul membrilor Academiei, al doctorilor docteni și al doctorilor în științe, 28 la sută din numărul cercetătorilor științifici, 41 la sută din cel al inginerilor, 42 la sută din totalul cadrelor didactice din instituțiile de învățămînt superior și 69 la sută din cel al cadrelor didactice din licee.

Compoziția națională a partidului corespunde structurii naționale a populației. Din totalul membrilor de partid, 88,43 la sută sînt români, 8,87 la sută maghiari, 1,24 la sută germani, 1,66 la sută de alte naționalități.

În prezent, femeile reprezintă 22,29 la sută din numărul membrilor partidului nostru. Din numărul total al membrilor partidului, 22,08 la sută au o vechime în partid de peste 20 de ani, 22,24 la sută între 8-17 ani, 40,46 la sută între 4-7 ani, iar 14,32 la sută între 1-3 ani.

Îmbunătățirile aduse structurii organizatorice a partidului, pe baza hotărîrilor Conferinței Naționale, corespund cerințelor actuale și de perspectivă ale dezvoltării economice și sociale a României.

Activitatea politico-ideologică și cultural-educativă desfășurată de organele și organizațiile de partid contribuie la educarea și activizarea membrilor partidului, la creșterea conștiinței partinice a comuniștilor, a tuturor oamenilor muncii.

Compoziția socială, calitățile politice, morale și profesionale pe care le intrinsec membrul de partid conferă partidului nostru o înaltă competență în exercitarea atribuțiilor sale, îi asigură condițiile necesare pentru abordarea, examinarea și soluționarea problemelor vitale ale dezvoltării economice și sociale a țării. Întărirea numerică și ca-

litatea a rîndurilor partidului a contribuit la creșterea rolului organizațiilor de partid, a capacității lor de mobilizare și educare a oamenilor muncii din industrie, agricultură, în domeniul învățămîntului, științei, artei și culturii.

Subliniind rezultatele obținute, informarea Comitetului Executiv semnalează totodată că în activitatea de întărire a rîndurilor partidului există o seamă de neajunsuri. Sînt organele și organizațiile de partid care nu manifestă suficientă răspundere și exigență față de calitățile moral-politice ale celor care solicită primirea în partid. Multe comitete de partid s-au ocupat insuficient de întărirea organizațiilor de bază de la sat. De asemenea, în unele centre universitare nu s-a acordat atenția cuvenită primirii în partid a celor mai merituoși studenți.

Se subliniază, de asemenea, că este necesar ca, pe baza hotărîrilor Congresului al IX-lea al P.C.R. și ale Conferinței Naționale, organele și organizațiile de partid să acorde o atenție deosebită îmbunătățirii continue a muncii de primire în partid, intensificării activității de educare a comuniștilor, dezvoltării democrației interne de partid, întăririi disciplinei, creșterii rolului și influenței organizațiilor de partid în mobilizarea oamenilor muncii pentru îndeplinirea politicii partidului.

În activitatea de întărire a rîndurilor partidului, criteriul

fundamental trebuie să-l constituie calitățile politice, morale și profesionale ale celor care solicită primirea în partid. Să fie primii în partid cei mai înalți muncitori, țărani, intelectuali, care militează neobosit pentru îndeplinirea hotărîrilor de partid și de stat, au o temeinică pregătire profesională, politică și culturală, dau dovadă de o înaltă conduită morală în societate și în familie, care prin întreaga lor activitate și comportare dovedesc că merită înaltul titlu de membru al Partidului Comunist Român. Organele și organizațiile de partid trebuie să-i cunoască temeinic pe cei care solicită primirea în partid și să manifeste exigență în răspundere în examinarea cererilor de primire în partid.

Organele și organizațiile de partid să primească în rîndurile lor, cu prioritate, muncitori cu o înaltă calificare și stagiu mai îndelungat în producție, din ramurile de bază ale economiei naționale și locurile de muncă hotărîtoare ale producției.

Mai multă atenție trebuie să se acorde întăririi organizațiilor de partid din întreprinderile de construcții, din exploatarea forestieră, întreprinderile noi, din institutele de proiectări, precum și din unitățile comerciale, bancare, financiare și ale cooperatelor meșteșugărești.

Este necesar să crească preocuparea pentru primirea în

partid a celor mai buni țărani cooperatori, care se situează în fruntea activității pentru creșterea producției agricole și consolidarea economico-organizatorică a Cooperativelor Agricole de Producție, acordîndu-se atenție întăririi numerice și calitative a organizațiilor de bază din brigăzile de cîmp, zootehnice și legumicole.

Organele și organizațiile de partid se vor ocupa de primirea în partid a celor mai valoroși intelectuali, cu autoritate și prestigiu, care își consacră întreaga activitate, energie și capacități pentru dezvoltarea științei, artei și culturii, care servesc cu credință interesele poporului și ale țării. Totodată, se va acorda o atenție sporită îmbunătățirii muncii de primire în partid a studenților frunți la învățătură și în activitatea obștească, cu o comportare demnă în școala și în societate.

Pentru a se asigura analiza mai temeinică a muncii și calității celor care cer primirea în partid, pentru creșterea operativității adunărilor generale ale organizațiilor de bază care se țin trimestrial, organizațiile de partid pe secții, sectoare, ateliere etc. și grupurile de partid pe brigăzi, echipe și agregate vor discuta, cu asentimentul biroului organizației de bază, cererile de primire, iar părerile exprimate de comiștii cu prilejul acestor ședințe vor fi aduse la

cunoștința adunărilor generale ale organizațiilor de bază, care hotărăsc asupra primirii în partid.

Ținînd seama de faptul că avem organizații de bază puternice în toate domeniile activității economice și sociale-culturale, principala sarcină care stă în prezent în fața tuturor organelor și organizațiilor de partid este de a desfășura o puternică activitate pentru ca fiecare comunist să fie luptător ferm pentru aplicarea în viață a hotărîrilor partidului.

În toate organizațiile de partid să se promoveze perseverența muncii colective, să se asigure la toate nivelele participarea și mai activă a comuniștilor, a celor aleși în organele de conducere, la muncă de elaborare și aplicare a hotărîrilor, la îndeplinirea tuturor sarcinilor ce le revin.

Trebuie stimulată și mai mult folosirea criticii și autocriticii ca mijloc important pentru dezvoltarea și lichidarea neajunsurilor, pentru combaterea rutinei și promovarea noului, pentru întărirea răspunderii în muncă a tuturor comuniștilor.

Hotărîrea luată de Conferința Națională a partidului ca adunările generale să fie convocate, de regulă, o dată la trei luni, trebuie să sporească preocuparea organelor locale

de partid pentru sprijinirea organizațiilor de partid să în pregătirea temeinică a adunărilor generale; pe ordinea de zi să fie înscrise probleme ale îndeplinirii sarcinilor economice, ale muncii politice și ideologice, astfel încît adunările respective să contribuie la valorificarea inițiativelor și experienței comuniștilor, la elaborarea celor mai eficiente măsuri pentru soluționarea problemelor de fond ale activității de partid și economice.

Pentru a se asigura participarea activă a membrilor de partid la muncă organizațiile respective trebuie să fie curente cu hotărîrile partidului și guvernului, să acționeze unitar și la timp în vederea îndeplinirii acestora, este necesar ca organizațiile de partid pe secții, sectoare, schimburi etc. și grupurile de partid create în întreprinderile organizațiilor de bază să țină ședințe o dată pe lună. În Cooperativele agricole de producție, unde organizațiile de bază sînt constituite pe brigăzi, adunările generale se vor ține lunar, iar o dată pe trimestru se va organiza adunarea comuniștilor pentru întreaga cooperativă agricolă de producție.

Organele locale de partid au datoria de a ajuta și îndruma birourile și comitetele organizațiilor de partid pentru ca în perioada dintre adunările generale ale organizațiilor de bază să desfășoare o activitate intensă și continuă de rezolvare operativă a tuturor problemelor de producție, să organizeze controlul îndeplinirii hotărîrilor organelor superioare și a celor proprii, îndeplinirea de către comiștii a îndatoririlor politice, profesionale și obștești. Trebuie asigurată ca fiecare membru de partid să primească sarcini concrete, să fie ajutat să le ducă la îndeplinire în cele mai bune condiții.

Îndeplinirea obiectivelor stabilite de Congresul al IX-lea și de Conferința Națională a P.C.R. necesită intensificarea activității politico-ideologice și a muncii de educare comunistă a membrilor de partid, a tuturor oamenilor muncii. În centrul întregii propagande de partid, a muncii politice de masă trebuie să stea explicarea politicilor interne și externe a partidului și statului nostru, cunoașterea documentelor Congresului al IX-lea al P.C.R. și ale Conferinței Naționale, a hotărîrilor Comitetului Central.

Este necesar ca organele de partid să acorde mai multă atenție muncii desfășurate de organele de partid, de stat și obștești pentru rezolvarea scrisorilor și primirea în audiență a cetățenilor, să combată manifestările de birocratism, superficialitate și lipsă de răspundere; să popularizeze legile și actele normative ce interesează masele largi ale cetățenilor.

Organele de partid, comisiile populare, conducerea instituțiilor centrale de stat, ale întreprinderilor și organizațiilor economice să-și sporească preocuparea pentru buna organizare și desfășurare a audiențelor.

În informarea se subliniază că secțiile C.C. al P.C.R., comitetele județene de partid, colegiile și comisiile de revizie ale partidului trebuie să efectueze un control sistematic asupra muncii cu scrisorile și audiențele în organizațiile de partid, în întreprinderi și instituții, să analizeze periodic modul cum se desfășoară această activitate.

Perfecționarea continuă a muncii de examinare și rezolvare a propunerilor, sesizărilor și cererilor adresate organelor de partid și de stat este o îndatorire de prim ordin a cadrelor de conducere, a tuturor funcționarilor și activiștilor de partid, o sarcină importantă pentru bunul mers al muncii în toate sectoarele de activitate.

Este necesar ca organele de partid, procuratură și Justiție să întărească exigența față de respectarea legalității socialiste, apărarea avutului obștească, să manifeste grijă și o biactivitate față de rezolvarea sesizărilor privind încălcarea drepturilor cetățenilor.

Conducerea ministerelor, instituțiilor centrale de stat și obștești sînt obligate să acorde toată atenția muncii cu scrisorile și audiențele, să rezolve direct scrisorile care ridică probleme importante din domeniul lor de activitate, să-și sporească controlul asupra unităților subordonate, să le ajute pentru îmbunătățirea muncii în acest domeniu.

Consiliul Central al Uniunii Generale a Sindicatelor și Ministerul Muncii, care primesc un număr mare de propuneri, sesizări și cereri de cetățeni, să intensifice activitatea de îndrumare a organelor în subordinea pentru întărirea disciplinei în muncă, aplicarea corespunzătoare a legislației muncii și a asigurărilor sociale.

Organele de presă, Radioul și Televiziunea să acorde mai multă atenție muncii desfășurate de organele de partid, de stat și obștești pentru rezolvarea scrisorilor și primirea în audiență a cetățenilor, să sugereze organelor muncii privind îmbunătățirea activității în domeniul gospodăriei comunale, întreținerii fondului locativ, reparărilor locuințelor, asistenței sanitare, în domeniul învățămîntului și culturii, precum și în unitățile de comerț și ale cooperatelor.

Este necesar ca organele de partid să acorde mai multă atenție muncii desfășurate de organele de partid, de stat și obștești pentru rezolvarea scrisorilor și primirea în audiență a cetățenilor, să sugereze organelor muncii privind îmbunătățirea activității în domeniul gospodăriei comunale, întreținerii fondului locativ, reparărilor locuințelor, asistenței sanitare, în domeniul învățămîntului și culturii, precum și în unitățile de comerț și ale cooperatelor.

Este necesar ca organele de partid să acorde mai multă atenție muncii desfășurate de organele de partid, de stat și obștești pentru rezolvarea scrisorilor și primirea în audiență a cetățenilor, să sugereze organelor muncii privind îmbunătățirea activității în domeniul gospodăriei comunale, întreținerii fondului locativ, reparărilor locuințelor, asistenței sanitare, în domeniul învățămîntului și culturii, precum și în unitățile de comerț și ale cooperatelor.

Este necesar ca organele de partid să acorde mai multă atenție muncii desfășurate de organele de partid, de stat și obștești pentru rezolvarea scrisorilor și primirea în audiență a cetățenilor, să sugereze organelor muncii privind îmbunătățirea activității în domeniul gospodăriei comunale, întreținerii fondului locativ, reparărilor locuințelor, asistenței sanitare, în domeniul învățămîntului și culturii, precum și în unitățile de comerț și ale cooperatelor.

Este necesar ca organele și organizațiile de partid să îndrume și să ajute membrii de partid să-și îmbogățească cunoștințele politice, ideologice, economice și culturale, pentru a-și putea îndeplini rolul de mare răspundere ce le revine în societate. O deosebită atenție trebuie acordată însușirii învățămîntului marxist-leninist, a istoricului, creșterii combativității organizațiilor de partid, a comuniștilor față de orice influență a ideologiei străine, burgheze, față de manifestările retrograde sub orice formă s-ar manifesta. Trebuie să se asigure informarea permanentă și operativă a membrilor de partid, a tuturor oamenilor muncii asupra politicii partidului, asupra aprecierilor date de partidul nostru evenimentelor internaționale.

Organizațiile de partid vor desfășura o muncă sistematică pentru cultivarea trăsăturilor înalte care trebuie să caracterizeze întreaga activitate și comportare a unui comunist: principialitate politică și ideologică, disciplină și devotament în îndeplinirea sarcinilor de partid și îndatoririlor profesionale, receptivitate față de tot ceea ce este înaintat, întransigent și combativitate față de lipsuri, respect față de normele vieții sociale și legile statului.

Membrii comitetelor județene, municipale și orașenești de partid, activiștii de partid sînt obligați să participe nemijlocit la desfășurarea muncii de propagandă, să facă expuneri în organizațiile de partid și în fața oamenilor muncii. Trebuie să se acorde mai multă atenție organizării dezbaterilor pe probleme politico-ideologice, consultațiilor, convorbirilor politice și răspunsurilor la întrebările puse de oamenii muncii.

În încheiere, raportul subliniază că organele și organizațiile de partid au datoria să desfășoare o activitate permanentă pentru întărirea continuă a rîndurilor partidului, intensificarea muncii de pregătire politică, ideologică și educare partinică a tuturor comuniștilor, dezvoltarea democrației interne de partid, întărirea disciplinei comuniștilor față de sarcinile încredințate, creșterea rolului conducător al tuturor organizațiilor de partid și a capacității lor de mobilizare a maselor la îndeplinirea programului elaborat de Congresul al IX-lea al P.C.R. și a hotărîrilor Conferinței Naționale a partidului.

Este necesar ca organele de partid să acorde mai multă atenție muncii desfășurate de organele de partid, de stat și obștești pentru rezolvarea scrisorilor și primirea în audiență a cetățenilor, să combată manifestările de birocratism, superficialitate și lipsă de răspundere; să popularizeze legile și actele normative ce interesează masele largi ale cetățenilor.

Organele de partid, comisiile populare, conducerea instituțiilor centrale de stat, ale întreprinderilor și organizațiilor economice să-și sporească preocuparea pentru buna organizare și desfășurare a audiențelor.

În informarea se subliniază că secțiile C.C. al P.C.R., comitetele județene de partid, colegiile și comisiile de revizie ale partidului trebuie să efectueze un control sistematic asupra muncii cu scrisorile și audiențele în organizațiile de partid, în întreprinderi și instituții, să analizeze periodic modul cum se desfășoară această activitate.

Este necesar ca organele de partid să acorde mai multă atenție muncii desfășurate de organele de partid, de stat și obștești pentru rezolvarea scrisorilor și primirea în audiență a cetățenilor, să sugereze organelor muncii privind îmbunătățirea activității în domeniul gospodăriei comunale, întreținerii fondului locativ, reparărilor locuințelor, asistenței sanitare, în domeniul învățămîntului și culturii, precum și în unitățile de comerț și ale cooperatelor.

Este necesar ca organele de partid să acorde mai multă atenție muncii desfășurate de organele de partid, de stat și obștești pentru rezolvarea scrisorilor și primirea în audiență a cetățenilor, să sugereze organelor muncii privind îmbunătățirea activității în domeniul gospodăriei comunale, întreținerii fondului locativ, reparărilor locuințelor, asistenței sanitare, în domeniul învățămîntului și culturii, precum și în unitățile de comerț și ale cooperatelor.

Este necesar ca organele de partid să acorde mai multă atenție muncii desfășurate de organele de partid, de stat și obștești pentru rezolvarea scrisorilor și primirea în audiență a cetățenilor, să sugereze organelor muncii privind îmbunătățirea activității în domeniul gospodăriei comunale, întreținerii fondului locativ, reparărilor locuințelor, asistenței sanitare, în domeniul învățămîntului și culturii, precum și în unitățile de comerț și ale cooperatelor.

Este necesar ca organele de partid să acorde mai multă atenție muncii desfășurate de organele de partid, de stat și obștești pentru rezolvarea scrisorilor și primirea în audiență a cetățenilor, să sugereze organelor muncii privind îmbunătățirea activității în domeniul gospodăriei comunale, întreținerii fondului locativ, reparărilor locuințelor, asistenței sanitare, în domeniul învățămîntului și culturii, precum și în unitățile de comerț și ale cooperatelor.

Este necesar ca organele de partid să acorde mai multă atenție muncii desfășurate de organele de partid, de stat și obștești pentru rezolvarea scrisorilor și primirea în audiență a cetățenilor, să sugereze organelor muncii privind îmbunătățirea activității în domeniul gospodăriei comunale, întreținerii fondului locativ, reparărilor locuințelor, asistenței sanitare, în domeniul învățămîntului și culturii, precum și în unitățile de comerț și ale cooperatelor.

Este necesar ca organele de partid să acorde mai multă atenție muncii desfășurate de organele de partid, de stat și obștești pentru rezolvarea scrisorilor și primirea în audiență a cetățenilor, să sugereze organelor muncii privind îmbunătățirea activității în domeniul gospodăriei comunale, întreținerii fondului locativ, reparărilor locuințelor, asistenței sanitare, în domeniul învățămîntului și culturii, precum și în unitățile de comerț și ale cooperatelor.

Este necesar ca organele de partid să acorde mai multă atenție muncii desfășurate de organele de partid, de stat și obștești pentru rezolvarea scrisorilor și primirea în audiență a cetățenilor, să sugereze organelor muncii privind îmbunătățirea activității în domeniul gospodăriei comunale, întreținerii fondului locativ, reparărilor locuințelor, asistenței sanitare, în domeniul învățămîntului și culturii, precum și în unitățile de comerț și ale cooperatelor.

Este necesar ca organele de partid să acorde mai multă atenție muncii desfășurate de organele de partid, de stat și obștești pentru rezolvarea scrisorilor și primirea în audiență a cetățenilor, să sugereze organelor muncii privind îmbunătățirea activității în domeniul gospodăriei comunale, întreținerii fondului locativ, reparărilor locuințelor, asistenței sanitare, în domeniul învățămîntului și culturii, precum și în unitățile de comerț și ale cooperatelor.

Este necesar ca organele de partid să acorde mai multă atenție muncii desfășurate de organele de partid, de stat și obștești pentru rezolvarea scrisorilor și primirea în audiență a cetățenilor, să sugereze organelor muncii privind îmbunătățirea activității în domeniul gospodăriei comunale, întreținerii fondului locativ, reparărilor locuințelor, asistenței sanitare, în domeniul învățămîntului și culturii, precum și în unitățile de comerț și ale cooperatelor.

Este necesar ca organele de partid să acorde mai multă atenție muncii desfășurate de organele de partid, de stat și obștești pentru rezolvarea scrisorilor și primirea în audiență a cetățenilor, să sugereze organelor muncii privind îmbunătățirea activității în domeniul gospodăriei comunale, întreținerii fondului locativ, reparărilor locuințelor, asistenței sanitare, în domeniul învățămîntului și culturii, precum și în unitățile de comerț și ale cooperatelor.

Este necesar ca organele de partid să acorde mai multă atenție muncii desfășurate de organele de partid, de stat și obștești pentru rezolvarea scrisorilor și primirea în audiență a cetățenilor, să sugereze organelor muncii privind îmbunătățirea activității în domeniul gospodăriei comunale, întreținerii fondului locativ, reparărilor locuințelor, asistenței sanitare, în domeniul învățămîntului și culturii, precum și în unitățile de comerț și ale cooperatelor.

Este necesar ca organele de partid să acorde mai multă atenție muncii desfășurate de organele de partid, de stat și obștești pentru rezolvarea scrisorilor și primirea în audiență a cetățenilor, să sugereze organelor muncii privind îmbunătățirea activității în domeniul gospodăriei comunale, întreținerii fondului locativ, reparărilor locuințelor, asistenței sanitare, în domeniul învățămîntului și culturii, precum și în unitățile de comerț și ale cooperatelor.

Este necesar ca organele de partid să acorde mai multă atenție muncii desfășurate de organele de partid, de stat și obștești pentru rezolvarea scrisorilor și primirea în audiență a cetățenilor, să sugereze organelor muncii privind îmbunătățirea activității în domeniul gospodăriei comunale, întreținerii fondului locativ, reparărilor locuințelor, asistenței sanitare, în domeniul învățămîntului și culturii, precum și în unitățile de comerț și ale cooperatelor.

Este necesar ca organele de partid să acorde mai multă atenție muncii desfășurate de organele de partid, de stat și obștești pentru rezolvarea scrisorilor și primirea în audiență a cetățenilor, să sugereze organelor muncii privind îmbunătățirea activității în domeniul gospodăriei comunale, întreținerii fondului locativ, reparărilor locuințelor, asistenței sanitare, în domeniul învățămîntului și culturii, precum și în unitățile de comerț și ale cooperatelor.

Este necesar ca organele de partid să acorde mai multă atenție muncii desfășurate de organele de partid, de stat și obștești pentru rezolvarea scrisorilor și primirea în audiență a cetățenilor, să sugereze organelor muncii privind îmbunătățirea activității în domeniul gospodăriei comunale, întreținerii fondului locativ, reparărilor locuințelor, asistenței sanitare, în domeniul învățămîntului și culturii, precum și în unitățile de comerț și ale cooperatelor.

Este necesar ca organele de partid să acorde mai multă atenție muncii desfășurate de organele de partid, de stat și obștești pentru rezolvarea scrisorilor și primirea în audiență a cetățenilor, să sugereze organelor muncii privind îmbunătățirea activității în domeniul gospodăriei comunale, întreținerii fondului locativ, reparărilor locuințelor, asistenței sanitare, în domeniul învățămîntului și culturii, precum și în unitățile de comerț și ale cooperatelor.

Este necesar ca organele de partid să acorde mai multă atenție muncii desfășurate de organele de partid, de stat și obștești pentru rezolvarea scrisorilor și primirea în audiență a cetățenilor, să sugereze organelor muncii privind îmbunătățirea activității în domeniul gospodăriei comunale, întreținerii fondului locativ, reparărilor locuințelor, asistenței sanitare, în domeniul învățămîntului și culturii, precum și în unitățile de comerț și ale cooperatelor.

Este necesar ca organele de partid să acorde mai multă atenție muncii desfășurate de organele de partid, de stat și obștești pentru rezolvarea scrisorilor și primirea în audiență a cetățenilor, să sugereze organelor muncii privind îmbunătățirea activității în domeniul gospodăriei comunale, întreținerii fondului locativ, reparărilor locuințelor, asistenței sanitare, în domeniul învățămîntului și culturii, precum și în unitățile de comerț și ale cooperatelor.

Încăderarea profundă a poporului în partid și conducerea sa, rezultatele obținute în îndeplinirea hotărîrilor Congresului al IX-lea al P.C.R., precum și dezbaterile publice a principalelor probleme politice, economice și sociale, au determinat creșterea numărului de propuneri și sesizări menite să ducă la îmbunătățirea muncii în diferite domenii de activitate, contribuția tot mai activă a oamenilor muncii la rezolvarea unor probleme de interes general. Aceasta evidențiază profundul democrațism al orînduirii noastre socialiste, strînsa legătură a partidului cu masele. Experiența acumulată de oamenii muncii în conducerea treburilor de stat și obștești constituie un bun de mare preț, un bogat izvor de tărie și vitalitate a orînduirii noastre socialiste.

Numerul în cursul anului 1967, organelor de partid, de stat și obștești, centrale și locale, ziarelor, radioului și televiziunii li s-au adresat prin scrisori și audiențe peste 2.000.000 de cetățeni. La C.C. al P.C.R. au sosit peste 170.000 scrisori, iar 34.000 cetățeni au fost primiți în audiență.

A crescut numărul propunerilor și sugestiilor în probleme majore ale activității de partid și de stat. După publicarea unor proiecte de măsuri supuse dezbaterii maselor, a unor hotărîri adoptate de plenary C.C. al P.C.R., a documentelor Conferinței Naționale a partidului, s-au primit numeroase scrisori. Oamenii muncii și-au exprimat adevărată față de măsurile preconizate de partid, au făcut propuneri pentru îmbunătățirea conținutului lor, au dat sugestii asupra modului de aplicare a acestora. Numai cu prilejul largii dezbateri cu privire la îmbunătățirea organizării ad-

ministrativ-teritoriale a țării, au fost adresate conducerii de partid și de stat peste 10.000 de propuneri.

Un foarte mare număr de scrisori se referă la problemele ale industriei, agriculturii, construcțiilor, învățămîntului și culturii, comerțului și cooperatelor, gospodăriei comunale și administrației de stat, sănătății și asistenței sociale, conținînd sugestii, propuneri și observații privind îmbunătățirea activității din aceste domenii.

Din informarea rezultă că aplicarea măsurilor stabilite de Plenara C.C. al P.C.R. din aprilie 1966 a ridicat pe o treaptă mai înaltă activitatea organelor de partid, de stat și obștești în rezolvarea propunerilor, sesizărilor și cererilor oamenilor muncii, obținîndu-se rezultate mai bune decît în anii precedenți. Propunerile judecătorești cuprinse în scrisorile oamenilor muncii au fost valorificate, s-au luat măsuri eficiente pentru înlăturarea unor neajunsuri în diferite compartimente de muncă, au fost soluționate numeroase scrisori și sesizări ale cetățenilor.

În informarea se menționează că deși s-au obținut rezultate pozitive evidente, în activitatea pentru rezolvarea scrisorilor și sesizărilor cetățenilor continuă să persiste o serie de deficiențe.

Subaprecierea obligației de a rezolva problemele ridicate în scrisori și audiențe a făcut ca unele cadre de conducere să rezolve puține scrisori și cereri.

Primirea cetățenilor în audiență, care constituie un mijloc de cunoaștere directă a problemelor ce preocupă masele, nu a stat suficient în atenția unor organe de partid, de stat, economice și obștești. Nu întotdeauna cetățenii au

foșt ascultați cu înțelegere și răbdare, nu s-a urmărit suficient modul de rezolvare a problemelor ridicate cu acest prilej.

Activitatea de control și îndrumare desfășurată de unele organe de partid, de conducerele unor instituții centrale de stat și obștești a avut în multe cazuri un caracter formal; nu s-a urmărit modul cum au fost aplicate hotărîrile în legătură cu îmbunătățirea muncii cu scrisorile și audiențele și nu au fost trași la răspundere cei vinovați de nerespectarea acestora.

Măsurile luate pentru perfecționarea conducerii și planificării economiei naționale, crearea județelor, apropierea conducerii de unitățile de bază cer din partea organelor

de partid, de stat și obștești rezolvarea directă, operativă și eficientă a sarcinilor economice, politice, social-culturale, inclusiv a propunerilor, sesizărilor și cererilor oamenilor muncii.

Informarea prezentată de Comitetul Executiv subliniază că organele de partid, conducerea instituțiilor centrale și locale de stat, economice și obștești sînt obligate să ia măsuri pentru aplicarea cu strictețe a prevederilor hotărîrii Secretariatului C.C. al P.C.R. și ale Decretului Consiliului de Stat nr. 534—1966, privind rezolvarea sesizărilor, propunerilor și cererilor.

Organe

LUCRĂRILE PLENAREI COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. 1)

activitate, din economie, cultură; s-a arătat și cu acest prilej că avem încă de lămurit o serie de deficiențe în acest domeniu, că trebuie să acționăm cu hotărâre, să stabilim măsuri eficiente pentru înlăturarea lor. Fără aceasta nu vom putea asigura îndeplinirea în bune condiții a sarcinilor ce se prevăd în Studiul pe care îl dezbătem astăzi.

Pentru toate aceste lipsuri și neajunsuri — care au fost relevate și discutate și în cadrul plenerului nostru — au partea lor de răspundere atât tovarășii din conducerea Ministerului Învățământului, cât și tovarășii care răspund de problemele școlii în cadrul Comitetului Central și al guvernului. Ei trebuiau să fie, după părerea mea, mai autocritici față de activitatea desfășurată, pentru că nu ne-am adunat aici numai să facem declarații despre frumusețea măsurilor pe care le adoptăm. Trebuie să cunoaștem clar ceea ce n-a fost bun și să vedem limpede ce trebuie să facem pentru ca acestea să meargă mai bine. Conducerea Ministerului Învățământului nu este de loc străină de lipsurile care s-au manifestat în acest domeniu, și nu exprimăm speranța că, atunci când o să prelucrăm în continuare materialele plenerului, tovarășii din conducerea ministerului vor ține seama și vor analiza în spirit critic situația. Este adevărat că în ultimii ani au fost luate o serie de măsuri care, într-o anumită măsură, au dus la lichidarea unor neajunsuri, la îmbunătățirea desfășurării învățământului. Dar nici astăzi nu am putea spune că învățământul nostru nu mai are carențele de genul celor la care m-am referit, sau de altă natură, că nu mai avem multe de făcut pentru perfecționarea lui. Cu atât mai necesar era ca tovarășii care se ocupă de învățământ să analizeze în plener, dacă nu lipsurile din trecut, cel puțin deficiențele actuale, și să arate cum înțeleg să acționeze pentru lichidarea acestora.

Așa cum s-a subliniat, nu o dată, că Comitetul Central al partidului nostru, guvernul dau o înaltă apreciere activității cadrelor didactice, care aduc o contribuție deosebit de valoroasă la educarea și formarea tinerii generații, la înarmarea ei cu cunoștințe de cultură generală, la educarea și formarea omului nou al societății noastre. Aceasta nu înseamnă însă că profesorii, învățătorii, cadrele didactice în general — și mă refer la cadrele din învățământul de toate gradele — nu mai au încă multe de făcut pentru a-și îndeplini în condiții tot mai bune rolul și atribuțiile importante pe care le au.

De asemenea, s-a subliniat nu o dată — și consider că este bine să subliniez și acum — că tineretul patriei noastre răspunde cu cinste eforturilor făcute de societate, că el se străduiește să învețe și să-și ridice nivelul de cunoștințe în toate domeniile de activitate. Avem un tineret care, cu înțelegerea sa priceperă, cu tot efortul, cu toată energia sa, se pregătește să-și îndeplinească rolul și misiunea de răspundere de a duce mai departe dezvoltarea societății noastre. Putem spune, tovarășii, fără nici un fel de ezitare, că ne declarăm mulțumiți de felul cum tineretul nostru învață, de felul cum muncește pentru a deveni apt să-și îndeplinească înaltele îndatoriri ce-i revin în societatea noastră socialistă.

Măsurile pe care le-am dezbătut în plener urmăresc să așeze învățământul de toate gradele pe baze moderne, să asigure ridicarea lui la nivelul cerințelor actuale ale dezvoltării științei, culturii, ale construcției socialiste în țara noastră. În cadrul măsurilor de perfecționare a învățământului tre-

buie să ținem seama de progresul rapid al științei, de necesitățile viitoare ale societății socialiste și comuniste, de perspectivele ce se deschid țării, pentru că ceea ce discutăm și hotărâim astăzi își va pune practic cuvântul și își va arăta roadele peste unul sau două cincinale — când tinerii care urmează acum învățământul de 10 ani sau îl vor începe în anul viitor, vor termina școala, vor intra apoi în universități, în institute de învățământ superior sau în școli profesionale. Iată de ce trebuie să ținem seama că măsurile pe care le adoptăm astăzi vor trebui să fie stricte legate și să asigure satisfacerea cerințelor care vor apărea miine în dezvoltarea economiei, științei, culturii, să răspundă pe deplin necesităților de a avea în toate domeniile de activitate cadre bine pregătite. În stare să facă față sarcinilor sporite de viitor. Aceasta, fără să mai spunem, că și în prezent sînt sectoare unde nu avem cadre suficiente și nu putem face față, din această cauză, unor sarcini importante. M-aș referi în acest sens la electronică, ca și nu mai vorbesc de energia nucleară și de alte domenii hotărâtoare pentru dezvoltarea economiei naționale și pentru progresul întregii noastre societăți.

Este cunoscut că făurirea societății comuniste este legată indisolubil de ridicarea nivelului de cultură al întregului popor, că aceasta este o cerință obiectivă a construcției noi orizonturi sociale. Noi, care acționăm în mod conștient în direcția făuririi societății comuniste, cunoaștem că dezvoltarea bazei materiale este hotărâtoare; dar fără o dezvoltare a științei, a gândirii tehnice, a nivelului general de cultură al poporului, nu vom putea asigura nici progresul bazei materiale a societății, pentru că aceste două laturi ale activității noastre sînt stricte legate, se condiționează reciproc. Dacă vrem să construim baza materială a societății comuniste, trebuie, tovarășii, să facem, în același timp, sau chiar cu un anume avans, cadrele științifice necesare în toate domeniile spre a putea asigura progresul economic și social al României.

Ne-am obișnuit să vorbim adesea despre perspectivele dispariției treptate a deosebirilor esențiale dintre munca intelectuală și cea fizică. Ștergerea acestor deosebiri este una din cerințele dezvoltării societății noastre, ea se impune ca o necesitate și trebuie să acționăm în această direcție. Cum vom realiza acest lucru? Va trebui să facem aceasta nu pe calea reducerii sau tinerii în loc a nivelului de dezvoltare culturală generală, ci pe calea perfecționării continue a procesului de învățământ, de instruire a tinerilor generații. O asemenea cerință se impune tot mai mult o dată cu dezvoltarea tehnicii, când locul muncii manuale îl ia mașina pe care omul trebuie să o stăpânească și să o dirijeze tot mai bine. Fără cunoștințe, fără învățământ mediu, sau cel puțin de 10 ani — și trebuie spus că în țările avansate există tendința de a se generaliza liceul și învățământul de 12 ani — nu vom putea realiza acest lucru. S-a arătat aici, pe bună dreptate, că sîntem rămași în urmă în această privință. Noi vrem să lichidăm cât mai rapid această situație. Dacă dorim să avem mașini electronice, să cibernetizăm economia, să automatizăm și să chimizăm procesele de producție, apoi fără cadre cu pregătire medie și superioară nu vom putea face aceasta. Dacă nu pregătim și formăm asemenea cadre vom rămâne în continuare la un nivel nesatisfăcător în ce privește dezvoltarea acestor domenii de activitate. Consider că trecerea la învățământul

de 10 ani este o necesitate obiectivă, esențială pentru progresul și dezvoltarea viitoare a societății românești.

Așa cum foarte bine au spus citiva tovarășii aici, școala este principalul factor de dezvoltare a științei și, totodată, un prețios instrument de educare comunistă a tineretului patriei noastre. Ea se află astăzi în minile noastre, ale statului socialist, și ea trebuie să servească în întregime toamă îndeplinirii programului general elaborat de partid, perspectivei pe care le avem, făuririi societății socialiste și comuniste.

În Studiul pe care l-am discutat în cadrul plenerului sînt prevăzute o serie de măsuri privind îmbunătățirea învățământului profesional și a învățământului tehnic, pregătirea de muncitori calificați. Nu este un secret pentru nimeni, tovarășii, că întîmpinăm unele neajunsuri în economia noastră tocmai din cauză că avem o foarte mare lipsă de cadre de specialitate, de muncitori calificați — mai cu seamă în întreprinderile noi unde se cer muncitori cu o înaltă calificare. Dacă nu mă înșel, avem asigurate numai circa 20-25 la sută din cadrele necesare pregătite prin școli profesionale. Am prevăzut în cadrul planului cincinal să asigurăm pregătirea prin școli profesionale a circa 30 la sută din necesarul total de muncitori calificați. De aceea, cred că măsurile propuse aici privind îmbunătățirea organizării învățământului de calificare a muncitorilor și maistrilor și, în general, a învățământului profesional, sînt juste și binevenite. Va trebui însă să mai studiem anumite aspecte — și cînd spun aceasta mă refer în primul rînd la durata acestor forme de învățământ. Să avem în vedere că, după ce vom introduce învățământul de 10 ani, tînrul care va intra în școala profesională va avea cunoștințe de matematică, fizică, chimie la nivelul școlii medii din trecut, — și în asemenea condiții este de înțeles că și durata învățământului profesional va trebui să fie, într-un fel, corectată. Cred că ar trebui să atragem aici atenția unor tovarășii minștri, care dovedesc încă puțin înțelegere față de această problemă, și care militează în continuare pentru menținerea unei durate mari a învățământului profesional. Or — se știe — sînt anumite ramuri și meserii, tovarășii, unde procesul de însușire a cunoștințelor necesare nu depășește 6 luni. De exemplu, în industria ușoară, la pregătirea de muncitori pentru textile, unde în general există cursuri de 3-4 luni și la noi, înainte, calificarea și școlarizarea nu depășeau 6 luni de zile. În prezent, avem școli profesionale cu o durată de 3 ani. Este adevărat că acum se mai reduce ceva din durata acestor școli, dar există încă tendința din partea unor cadre de conducere din ministere de a menține această situație. Tovarășii care s-au ocupat și se ocupă cu acest sector de activitate — nu numai din ministere, ci și din comitetele sau organele centrale de sinteză — nu dovedesc nici ei o justă înțelegere a problemei. Este nejustificat și costisitor să menținem cursurile școlilor profesionale la o durată de 3 ani, în condițiile cînd vom avea învățământ de 10 ani. Trebuie să ne preocupăm în continuare de a îmbunătăți formele de învățământ profesional, de a scurta durata acestui învățământ, ținînd seama de experiența mondială în acest domeniu de activitate. Dacă în unele țări tinerii, cu 10 ani de învățământ de cultură generală și cu 6 luni de învățământ profesional, pot să lucreze în fabrici, este posibil să se realizeze acest lucru și la noi. Nu cred că tinerii noștri sînt mai puțin pricepuți sau mai puțin dotați pentru a-și însuși într-o asemenea perioadă meseriile respective.

Se prevede — și de fapt s-a și pus în practică — diversificarea învățământului mediu

sau liceal, prin crearea liceelor tehnice, care s-a dovedit — așa cum reiese din felul cum au fost primite de tineret și de părinți — că au o bună perspectivă de dezvoltare în țara noastră. Fîind mai bine specializate și profilate pe anumite ramuri, ele ne vor da tineri cu cunoștințe mai apropiate de cerințele diferitelor domenii de activitate, vor ușura procesul de calificare și de intrare în producție a tineretului. Mă refer îndeosebi la acei tineri care nu vor putea să intre în învățământul superior. Trebuie să avem în vedere că nu numai acum, dar și în viitor, cel puțin jumătate din numărul absolvenților nu vor intra în învățământul superior, că într-o perioadă destul de lungă nu vom putea încă să cuprindem în învățământul superior pe toți absolvenții liceelor. Acest lucru nu este posibil în nici o țară. Nu înseamnă însă că va trebui să reducem numărul elevilor în învățământul mediu, ci va fi necesar să explicăm tinerilor și să luăm măsuri ca după absolvirea liceelor ei să poată să se perfecționeze, să se specializeze în diferite domenii de activitate unde se cer cunoștințe medii.

Consider că măsurile de îmbunătățire a organizării învățământului superior, vor asigura condiții mai corespunzătoare pentru crearea cadrelor necesare atât pentru activitatea productivă, pentru domeniul culturii, cât și pentru cercetarea științifică. Este necesar să punem un accent mai mare pe măsurile de perfecționare a învățământului nostru superior — care are, de asemenea, o bună tradiție, și unde am avut și avem cadre de valoare, recunoscute și pe plan mondial, care s-au dovedit în stare să rezolve probleme deosebit de importante ale dezvoltării științelor. Deși nu o dată, am discutat despre importanța unor asemenea măsuri, de la discuții și pînă la realizări practice s-a făcut încă prea puțin. E-u prețios discuțiile din plener, observațiile și propunerile făcute aici, precum și dezbaterile publice care s-au desfășurat timp de câteva luni. faptul că Studiile de dezvoltare a învățământului au fost elaborate pe baza consultărilor largi a sute și sute de cadre din învățământul de toate gradele, a conducătorilor ministerelor, a specialiștilor, că s-a studiat în această privință și experiența altor țări cu un învățământ avansat. Toate acestea ne dau temeiul să spunem că materialul prezentat în plener, cu observațiile care au fost făcute, poate să fie adoptat și să constituie o directivă pentru Ministerul Învățământului, pentru tovarășii care lucrează în acest domeniu, în vederea elaborării legii învățământului. Fără îndoială că cele mai multe din problemele dezbătute vor fi înscrise în cadrul legii; dar sînt și propuneri și aspecte care nu sînt de domeniul legii, dar care vor trebui să constituie pentru Ministerul Învățământului o îndrumare în activitatea sa viitoare. Ministerul Învățământului va trebui să studieze în continuare cu multă atenție propunerile, problemele ridicate, să țină seama de ele și mai ales să nu uite că printre criticile, justificabile, făcute în cursul dezbaterilor și întocmirii materialelor, au fost și din acestea care au arătat că nu întotdeauna Ministerul Învățământului reține, studiază și rezolvă toate problemele ridicate de centrele universitare, de școlile noastre, de cei care lucrează nemijlocit în acest domeniu.

În viitor, în cadrul legii, vom prevedea mai multe drepturi universităților și institutelor superioare, o mai largă autonomie universitară; în același timp, vom asigura mai multe posibilități conducătorilor acestor institute, școlilor, să rezolve o serie de probleme în spiritul legilor și directivelor

generale, încît să nu mai fie nevoie ca pentru fiecare lucru să se ceară aprobarea Ministerului Învățământului sau a Comitetului Central al partidului.

Pe drept cuvînt, în cadrul plenerului, s-a subliniat necesitatea îmbunătățirii serioase a programelor, perfecționării elaborării manualelor și, în general, a unei mai bune documentări și informări a cadrelor din învățământ, îndeosebi cel superior. Am făcut mult, tovarășii, în această direcție în ultimul timp, dar cred că va trebui ca ministerul și tovarășii care se ocupă de acest sector să analizeze în continuare și să stabilească noi măsuri pentru a asigura ca toate cadrele noastre să fie la curent cu ceea ce este nou în domeniul respectiv, să creze posibilitatea ca întregul corp didactic să studieze și să-și ridice nivelul de cunoștințe. Se vor evita astfel situațiile cînd la unele cursuri se predau diverse teorii — mă refer nu la cele din domeniul științelor sociale, ci la diverse teorii tehnice — care în alte țări au fost de mult lăsate pe planul doi sau trei; în schimb, nu se predau cunoștințe esențiale de care depinde progresul științei respective. Desigur, pentru această stare de lucruri răspunderea o poartă nu numai cadrele respective ci și Ministerul Învățământului, care nu s-a ocupat și nu se ocupă suficient ca toate programele de învățământ să fie aduse la zi, ca să asigure materiale necesare unei bune informării a cadrelor, spre a face posibil ca acestea să predea într-adevăr cele mai noi cunoștințe în domeniul lor de activitate.

Este, de asemenea, necesar să ținem seama de criticile făcute în ce privește înzestrarea laboratoarelor, care din acest punct de vedere sînt rămase în urmă. Va trebui să facem eforturi în această privință, și, firește, ne va costa bani, tovarășii. Ne va costa însă și mai mult dacă vom ține timp de cinci ani un student să învețe pe niște aparatură pe care n-o mai înlînești în nici o fabrică, dacă el va învăța lucruri care practic nu-i vor folosi la nimic, alegîndu-se doar cu niște cunoștințe generale de istorie a tehnicii. În aceste condiții, cînd studentul se va duce mine să lucreze în fabrică, îi va trebui un an sau doi, cîteodată și mai mult, ca să cunoască și să se familiarizeze cu tehnica și mașinile actuale; iar cînd va merge la un institut al Academiei, sau la un institut departamental de cercetare, îi va fi necesară, de asemenea, o perioadă îndelungată pînă să cunoască aparatură și să lucreze cu utilajele noi pe care le înlînește acolo. Dacă nu ținem seama de aceste lucruri, atunci ce fel de cadre vom pregăti, tovarășii? Sînt de acord cu ce s-a spus aici despre cursurile post-universitare. Dar dacă și acolo se învață tot pe aparatură învechită, atunci numai perfecționarea nu este.

Instituțiile noastre de învățământ superior trebuie să dispună de utilaj modern pentru a putea pregăti în bune condiții pe studenți, pentru a face ca aceștia, cînd vor merge în producție, să fie în stare ei să împingă, să dezvolte noul, nu abia să-l învețe și să se deprindă cu el. Din acest punct de vedere eu consider că trebuie puțin completat chiar materialul nostru prezentat în plener, precizîndu-se mai cu seamă unele măsuri concrete, precum și eforturile financiare necesare, pentru ca, într-o perioadă de timp, să punem ordine și în acest domeniu al dotării laboratoarelor. Sînt, în privința utilajilor laboratoarelor, multe lucruri pe care va trebui să le importăm; sînt însă și multe utilaje și aparate pe care va trebui să le producem în țară, dar nu lăsînd această sarcină numai pe seama unor unități ale Ministerului Învățământului, care sînt

gure nu pot să facă acest lucru. Dacă atelierele și unitățile ministerului pot produce diferite utilaje pentru grădiniță, pentru școala de 8 ani, apoi acest lucru este mult mai greu pentru licee și forme superioare de învățământ. Trebuie să creăm întreprinderi specializate în acest scop, care să asigure utilajele și aparatură necesară pentru învățământul nostru; și să punem aceasta ca una din sarcinile noastre importante și să luăm măsuri hotărîte în domeniul acestor activități.

Pe drept cuvînt s-a subliniat în plener că în întreaga activitate de îmbunătățire a procesului de învățămînt un rol hotărîtor îl are corpul didactic, chemat să desfășoare o activitate multilaterală atât în pregătirea și instruirea elevilor și studenților, cât și în educarea generală, cetățenească, a tineretului. Am realizat, în acest sens, multe lucruri bune. Aici s-a vorbit despre necesitatea ca profesorii, conferențiarii, celelalte cadre didactice din învățămîntul superior să se ocupe fiecare, nemijlocit, de un grup de studenți. Este foarte bine și va trebui să introducem acest lucru. Să creăm condiții ca aceste cadre să aibă o legătură mult mai strînsă cu studenții, să-i sprijine îndeaproape în procesul de învățămînt. Noi am mai discutat despre aceste lucruri, dar nu s-a făcut prea mult în direcția aceasta. Trebuie să combatem atitudinile de comoditate, de înțelegere îngustă a obligațiilor didactice — obligații care nu se termină de loc o dată cu încheierea orei de curs.

Trebuie să facem ca profesorul, învățătorul, să se afle cît mai mult în mijlocul elevilor, să trăiască împreună cu ei, să-i supravegheze în recreație, să le organizeze jocurile, să meargă cu ei în excursii — așa cum se făcea și în trecut. Cînd vorbim de rolul important pe care îl are învățătorul, profesorul în educarea copiilor, nu trebuie să limităm acest rol numai la predarea cunoștințelor la orele de curs, ci să înțelegem întreaga activitate de educare a copiilor. Consider că e necesar să analizăm temeinic lucrurile din acest punct de vedere, să punem mai bine în valoare experiența pe care o avem în privința aceasta. Sînt aici tovarășii care cunosc această experiență și cred că e bine s-o promovăm ca pe o îndatorire didactică fundamentală.

S-a vorbit, în plener, despre felul cum se predau unele discipline filozofice, ideologice din învățămînt. Am relevat mai înainte unele neajunsuri pe care le mai avem în această privință. Înarmarea elevilor din învățămîntul mediu și a studenților îndeosebi cu temeinice cunoștințe filozofice și ideologice constituie una din cerințele fundamentale ale dezvoltării unui învățămînt modern în țara noastră.

Desigur, tovarășii, în această privință un rol important au, în primul rînd, cadrele care predau științele sociale; dar aceasta nu este o obligație care ține numai de domeniul lor de activitate. Problema conținutului ideologic al învățămîntului nostru este și trebuie să fie o problemă a conducerii universităților și institutelor de învățămînt superior. Nu numai în filozofie sau oricare altă disciplină socială, ci în întregul proces de învățămînt, trebuie să se reflecte concepția noastră filozofică despre lume și viață, materialismul dialectic și istoric. În mod deosebit aceasta trebuie să se manifeste la universitate — care, prin natura sa este un centru al științelor umaniste, al propagării materialismului dialectic. Dar, din păcate, înlînim aici, chiar la catedrele de științe sociale, unele confuzii ideologice, concepții greșite, față de care nu numai că nu se ia atitudine, dar există toleranță și îngăduință. Să nu uităm nici un moment că ac-

semenea concepții, care servesc forțelor reacționare și imperialiste, mai există, că ele mai pătrund din afară și sînt preluate și la noi sub diferite forme. Consider că este necesar să luăm măsuri hotărîte spre a face ca învățămîntul nostru superior să fie un focar de luptă împotriva a tot ceea ce este retrograd și învechit, împotriva tuturor concepțiilor idealiste, mistice, reacționare. Cadrele care predau marxism-leninismul, toate cadrele didactice din întregul nostru învățămînt au îndatorirea să militeze activ pentru educarea tineretului în spiritul concepțiilor despre lume și societate care stă la baza politicii partidului nostru. Învățămîntul nostru este un valoros instrument de educare în minile societății socialiste, și, în consecință, el trebuie să promoveze, prin întreaga sa activitate, concepția noastră, ideologia noastră. Așa cum am mai subliniat și cu alte prilejuri, coexistența pașnică între state nu înseamnă de fel coexistență și cu concepțiile burghezei, nu înseamnă renunțarea la lupta ideologică pentru promovarea materialismului dialectic și istoric, ci, dimpotrivă, aceasta impune intensificarea eforturilor pentru triumful marxism-leninismului, al filozofiei noastre. Promovarea largă a ideologiei noastre este o sarcină a tuturor conducătorilor instituțiilor de învățămînt, a tuturor celor care lucrează în acest sector — pînă la profesorul universitar, la rector, la ministrul învățămîntului. Analizarea rezultatelor activității acestor cadre trebuie judecată în contextul rezultatelor generale obținute de ele în ridicarea nivelului științific și tehnic al învățămîntului, în promovarea concepției noastre materialist-dialectice, în formarea și educarea generației noi și situația ei pe poziții active de luptă împotriva a tot ceea ce este învechit și servește forțelor reacționare, imperialiste.

Tot ceea ce am înfăptuit în acești ani de construcție socialistă s-a realizat, sub conducerea partidului nostru marxist, care are la bază concepția revoluționară despre lume; am învins tocmai pentru că în întreaga noastră activitate ne-am condus și ne conducem după această ideologie. Promovarea cu consecvență a acestei concepții constituie, în continuare, garanția victoriei noastre, în lupta pentru construcția socialismului și comunismului!

Nu putem și nu trebuie să acceptăm nici un fel de concesie, sub nici o formă, față de confuzii sau concepții străine idealurilor noastre. Mă refer la concesiile de ordin ideologic. Partidul nostru nu admite sub nici o formă măsurile administrative în lupta ideologică: combătînd abuzurile și diferitele practici străine, care au avut loc în trecut, partidul nostru nu slăbește, ci dimpotrivă sporește preocuparea pentru lupta ideologică; va trebui să milităm neîncetat, cu toată stăruința pentru promovarea concepției noastre despre lume.

Desigur, noi acordăm o mare atenție tradițiilor progresiste minunate pe care le-a acumulat de-a lungul istoriei sale poporul român. Dar, preocupîndu-ne de a cultiva respectul și dragostea pentru aceste tradiții, valorificîndu-le, preluînd de la ele tot ceea ce este bun și servesc mersului nostru înainte, nu trebuie să uităm nici un moment că în trecut au existat în țara noastră — și nici nu puteau să nu fie — și concepții retrograde, reacționare, care au servit claselor asupritoare. Față de toate acestea trebuie să luăm poziție hotărîrită. Firește, chiar și în cazul unor personalități progresiste din trecut, trebuie să acțio-

năm cu discernămint, să analizăm bine ce preluăm — pentru că nu putem să luăm totul în bloc. Să avem în vedere că au fost și limite — și nici nu se putea altfel — generate de dezvoltarea socială, de epoca în care au trăit aceste personalități, de nivelul de cultură ș.a.m.d. Trebuie să preluăm ce e valoros, progresist în activitatea acestor personalități, dar să avem și o atitudine critică față de ceea ce este greșit. Nu înseamnă, prin aceasta, că negăm sau că lovim în cineva. Noi procedăm în felul acesta chiar față de activiștii de partid, față de cadrele de partid; și asta nu înseamnă că le lovim, ca au făcut bine re-marcăm, subliniem. Înseamnă că dacă preluăm ceea ce a fost bun, valoros în poeziile lui Goga, trebuie să uităm că acesta totuși, într-o serie de serieri, în politică, s-a situat pe poziții reacționare, retrograde? Desigur că trebuie să criticăm această latură a activității sale.

Noi nu trebuie să uităm că a existat în România o activitate îndelungată fascistă, că legionarii — această bandă de asasini — au exercitat o influență nefastă, au promovat concepțiile lor retrograde, șovine și reacționare, dăunînd grav intereselor poporului nostru.

Doresc să subliniez, în continuare, răspunderea mare pe care o are presa noastră, ziarele, revistele literare și celelalte publicații în legătură cu aceste probleme. Este o îndatorire fundamentală a presei să nu admită în paginile ei nici un fel de concepții străine, de materiale confuze, indifereț sub ce formă s-ar manifesta. Trebuie să criticăm pe acei comunisti care lucrează în aceste sectoare și care dovedesc pasivitate, neatenție sau lipsă de combativitate în această privință. Asemenea stări de lucruri se mai întîlnesc — așa cum a spus aici tovarășul Tudor Ionescu — și la radio și televiziune, în cinematografie și în alte sectoare ale culturii.

Dacă vorbim de educarea comunistă a tineretului, trebuie spus că învățămîntul oferă în acest domeniu un complex întreg de mijloace menite să contribuie la formarea concepției despre lume și viață a tineretului. Trebuie să învățăm să folosim cît mai bine aceste mijloace! Dezbătînd problema perfecționării învățămîntului trebuie să acordăm o atenție mai mare — alt în Studiul cit și în lege — activității practice de educare, mai ales în domeniile care au o importanță hotărîtoare pentru progresul societății. Este necesar să luăm măsuri pentru a îmbunătăți activitatea organizațiilor de partid și de U.T.C. din cadrul învățămîntului, să sporim rolul și contribuția acestora la buna desfășurare a întregului proces de învățămînt, la ridicarea nivelului ideologic al studenților, la intensificarea muncii de educare a tineretului din școli și universități, în spiritul înaltelor idealuri ale societății noastre.

Consider că la rîndul lor, comitetele județene de partid și comitetele municipale și orașenești au ca una din sarcinile principale și permanente, îndatorirea de a se preocupa în mod susținut de buna desfășurare a învățămîntului, de îndrumarea întregii munci de educare și instruire din școli și facultăți. Numai așa ați studenții, cît și profesorii lor, își vor putea îndeplini cum se cuvine sarcinile ce le revin.

Aceștea au fost, tovarășii, cîteva lucruri pe care eu am ținut să le subliniez în fața plenerului Comitetului Central, considerînd că ele au o importanță deosebită pentru progresul învățămîntului nostru superior, și, în general al întregului învățămînt din România.

DIALOG PE „BARICADELE” MUZICII UȘOARE

Corespondența din ultimele zile, mai voluminoasă decât de obicei, conține numeroase referiri la problemele muzicii ușoare, la compozitori, textieri și interpreți, în cea ce compune farmecul și mizeria acestor genuri de înspăimântătoare popularitate. Era și firesc: așternerea sunetului ei și de o ghemă cu amplificator electronic, acordurile „Cerberului de aur” se prelungeau în timp, ba chiar se amplifică, într-o complicitate reverberantă.

„Du-mă acasă m-ă tramvai” încerca să adapteze un fel de „critică a criticii”. Deznădăjiti de tinerii lor idoli, unii adoratori ai muzicii ușoare sînt dispuși să arunce o parte din vină — cu îndreptățire, de altfel — pe umerii criticilor și cronicarilor muzicali, de radio, de televiziune etc. care i-au elogiat nediferențiat, nenunțând, nefundamental și așa mai departe, contribuind pe această cale la stagnarea lor. Un elev din Brașov, care seamănă — nu fără vârstă — cu toată stăruința, „Gheorghe Dima”, nu se sfîșie chiar să-și coloreze violent acuzațiile la adresa unor reporteri și ziarului nostru care și-ar fi manifestat „regretul că Margareta Păslaru a cucerit doar o mențiune”. „Autorii se înșală amarnic”, continuă anonimul semnatar, deoarece „ziarul Margareta nici nu avea „ce căuta la un asemenea frumos festival”.

De cealaltă parte a baricadelor, Florin Beldeanu din București consideră că, dimpotrivă, critica se arată unora prea aspră. În numele acestei idei, telecronicarul ziarului nostru este învinuit a-l fi nedreptățit pe Dan Spătaru, „despre care nu se poate spune că n-ar avea talent”, și pe care, „de-abia acceptăm”, să vedem evoluția „cât mai deasă”, comportarea sa la Brăsova datorându-se unor cauze „după părerea mea obiective, dacă avem în vedere valoarea reprezentanților acestui gen al muzicii din alte țări”. Nu înțeleg ce „cauza obiectivă” poate fi asta; e ca și cum am spune că fotbalistii noștri sînt buni, dar pierd toate meciurile din „cauza obiectivă” că toți ceilalți sînt mai buni).

De cealaltă parte a baricadelor, Florin Beldeanu din București consideră că, dimpotrivă, critica se arată unora prea aspră. În numele acestei idei, telecronicarul ziarului nostru este învinuit a-l fi nedreptățit pe Dan Spătaru, „despre care nu se poate spune că n-ar avea talent”, și pe care, „de-abia acceptăm”, să vedem evoluția „cât mai deasă”, comportarea sa la Brăsova datorându-se unor cauze „după părerea mea obiective, dacă avem în vedere valoarea reprezentanților acestui gen al muzicii din alte țări”. Nu înțeleg ce „cauza obiectivă” poate fi asta; e ca și cum am spune că fotbalistii noștri sînt buni, dar pierd toate meciurile din „cauza obiectivă” că toți ceilalți sînt mai buni).

MIHAI COMAN

TANCHEȚA din IULIE

— ROMAN POLITIST —

REZUMAT

Tânărul tehnician Nelu Stănescu a fost găsit mort în camera lui. Pentru ipoteza sinuciderii pledează situația graa în care se aflau atât Nelu, cât și colegul său de serviciu Dan Viziru (disparu fără urmă), din cauza fraudelor care fuseseră descoperite la cooperativa unde lucrau. Dar în noaptea morții, Nelu a fost vizitat de un anume Stănescu, cu care s-a certat. Cine e acest Stănescu? Nu cumva ucigașul? Măsurorile lăuate de poliție și locotenentul Pircălab încercă să afle adevărul.

Ideea înființării club-barurilor pentru tineri, așa cum ne-o dovedește Student-clubul, a avut un ecou pozitiv. Funcția culturală și educativă a acestora se face cu mult evidentă acolo unde lucrurile sînt dirijate cu atenția cuvenită. Fiind într-un stadiu, să-i spunem, de experiment, chestiunea club-barurilor suportă încă discuții. O convorbire cu tovarășul Emil Iordăchescu, președintele Consiliului pentru răspîndirea cunoștințelor culturale-științifice, a relevat câteva aspecte regate de sensul și organizarea lor.

— În principiu, mie mi se pare că, în funcție de fonduri și posibilitățile de amenajare, nu cu prezentul Student-clubului de la București, sînt foarte utile. Am văzut asemenea cluburi superioare celui studentesc, dar și altele mai modeste, unde lucrurile stau făcute cu mult bun gust. Trebuie să oferim tinerilor un loc plăcut unde să se întîlnească. Club-barurile, poate ar trebui să poartă denumire, realizarea a atmosferei intimă. Dar nu trebuie să prevaleze funcția comercială. Este sint, în primul rînd, o anexă la ceea ce înseamnă activitate culturală. Eu văd în ele un auxiliar foarte prețios, dar un auxiliar. Mi se pare că în totdeauna, aceste baruri trebuie să fie însoțite de posibilitățile consultării unor

care există o anumită afinitate de cultură, de profesie; iar acestea să aibă un loc unde să poată discuta. Acolo unde există posibilități, ar fi foarte nimerit dacă s-ar alege la ideea unui restaurant-bar al tineretului, unde să se dea chiar programe de cabaret.

— Vedeti, asemenea anexe organizate pe virate și profesii? — Nu cred că e bine să interzicem unor oameni să

apăsă pe un buton de sonerie, la etajul nou al unui bloc din centrul capitalei. Iși mușca buzele încet — un gest de enervare, neobișnuit la el — și aștepta. Lingă sonerie nu era nici o carte de vizită și nici de răspuns nu răspunde nimeni. „Poate-mi mai bine așa: scap de scărămăneală”. Numai că nu voia să scape de scărămăneală, lasă să vie și scărămăneala; lui îi trebuia o lămurire; nimic altceva decît o lămurire.

— Cine e, domle? — Cum nu se poate mai bine; omul nici nu știa, cu cine are de-a face și se supărase. „Dacă-mi mai arde și o reclamație...”

— Nu vă supărați, vă rog — se auzi locotenentul bîgînd; apoi își dresse glasul și (fie ce-o fi) termină fraza cu hotărîre — pot vorbi câteva clipe cu tovarășul Ionel Procopiu? — Se răsuși o cheie în broască și pe usa întredeschisă apărură un cap de tînar, cu părul în neorîndală. Îi văzu pe Pircălab în uniformă, clipi din ochi speriat și deschise usa mai mult. N-avea pe el decît o cămașă de noapte prea scurtă.

— Ce s-a întîmplat? — Nimic, absolut nimic. Nu vă speriați. Vreau numai să vă pun o întrebare. Omul deschise brațele a înmășă descurajare.

— La ora asta, tovarășe? — Apoi își trecu degetele prin păr, nehotărît.

— Înăuntru, că trage! — „Inăuntru” era un vestiar, cel mai mic vestiar din lume: cel mult optzeci de centimetri pătrați. Procopiu făcu un gest cu umărul (mîna nu și-o putea mișca: era prea strîmt) spre usa care dădea în apartament (sau garsonieră, ce era: pictorul locuia singur) și sopți, deodată, jenat.

— Acolo nu se poate. Imposibil. E... o dezordine. — Si adăugă nerăbdător, dar tot în șoaptă: — Întrebarea? — Stăteau aproape plept în plept; câteva bastoane și umbrele atîrnau de cîntar. Într-o poziție tare asigurată și amenințată, legănată de băltoase. Era nemăsurat de cald și, în spațiul atît de strîmt, parcă nici cuvintele nu începau.

— Ați declarat... — Mai încet, domnule! — Ați declarat că Nelu — știți despre cine e vorba (omul dădu din cap în semn că știe) — împunemat bani de la toți nenorocii. De la cine împunemat, concret? Cine erau nenorocii ăia?

reviste. Să fie un fel de foaier cu fotolii și canapele cît mai comode. În funcție de aceste mijloace moderne de educație și instruire, problemele educative, mai ales ale tineretului, se circumscriu la colectivități mai mici de oameni, microgrupuri, între

Intre aici, Bar-clubul să fie deschisă pentru toată lumea, dar evident că se pot organiza anumite seri pentru o anumită categorie de tineri cu învințire specială. De pildă, o seară pentru tinerii de la o întreprindere sau întreprinderi cu același profil, sau cu tineri din comunele apropiate. În ce privește pro-

gramul de funcționare, barurile n-ar trebui să fie deschise numai seara. Ar putea să funcționeze și în cursul dimineții, mai ales în timpul vacanțelor, prevălund activitatea de lectură, discuțiile amicale. După-amiezele sînt bine venite discuțiilor interesante cu personalități sau cu oameni interesați. Seara, programe distractive bine pregătite. Activitatea de seară să lase mai ales posibilitatea tinerilor să se

— Păi, a împunemat și de la mine... Zimbriă amindol. — Să mă fi gîndit la niște anume? De fapt, cerea cam la toți. Da, stați că-mi amintesc. Locotenentul se șterse de nădușăle. Instinctiv, pictorul făcu și el un gest, să-și caute bașta. Dar cămașa de noapte n-avea buzunari, așa că își trecu peste față cu două degete. — Păi, cerea că a luat și de la nea Gură, unul care vine și el pe la „Mucur”. — Cum ați spus? — Nea Gură. O poreclă, probabil. Unul cu muștră de precepț, un palavraguș bădăros. Spunea că-a lucrat în tinerețe la cineva, ventriloc sau călăreț, mai știu eu, mai deteșă om de serviciu — că nu știu ce naiba a mai făcut și că acum e dentist. Poate că d-ai-a l se și zicea așa: Gură. Aia l-a și întrebare tot dădă cînd îl dă paralele înșoap.

— Cum arăta? — Mic de statură. Părea volnic. — Brun sau blond? — Tîrnos. — Gîndu-l-ai vînzat ultima oară? — Cred că sînt vreo zece zile. Vine rar. Pircălab simțea că se sufocă; celsălat, în cămașă de noapte, rezista mai ușor.

— Își deschise nasturele de la gît. — Vă rog, vă rog frumos, încercați să vă amintiți cum îi cheamă cu adevărat. — Pe nea Gură? Habar n-am. Am auzit că l-a împunemat și pe alții — făcea pe omul cu bani! — dar eu nu iau parale de la... Vă ațu? — Locotenentul era foarte palid. — Dacă puteți să-mi aduceți un pahar cu apă... — Sigur, domle!

— Omul dispărură în casă, se ivi după câteva clipe și-l întinse paharul, apoi îl făcu un semn nedusluc și intră în casă. De data asta întîrzie mai mult. Cînd veni lărași, părea mulțumit.

— Uite, domle, să nu spui că-mi ai dracului... M-am interesat — mă privește cum am făcut... A avut cineva de-a face cu el și... în sfîrșit... Stănescu îl cheamă, domle, e un măgar și stă în strada Pacienților 9 sau 9 bis.

(Continuare în numărul nostru de LUNI)

lentăți (instrumentisti, literați, gimnști, un mim etc), amatori în general. Profesioniștii să lucreze din umbră, alintinduși să facă lucruri de calitate și de gust. Nu se poate să fie în fiecare seară un artist bun sau un actor bun, înșă tot trebuie făcut cu discernămint.

— Fîind legate direct de o funcție culturală, aceste club-baruri se înființază la casele de cultură. Dar gîsim suficiente condiții pentru ceea ce dorim să facem? — În genere, în domeniul construcției caselor de cultură nu s-a tînut suficient seama de funcția lor cultural-educativă și s-au făcut acele locații tip, necorespunzătoare. Pentru construcția viitoarelor case de cultură ar fi potrivit să se or-

— Casa de cultură nu e numai centru cultural-educativ, și ar fi o funcție socială, ce se îndeplinește tocmai prin aceste lucruri. Chestiunea bar-cluburilor e legată de spațiul și felul în care e construită casa de cultură este o condiție. În pasaj specific trebuie să avem în atenție această necesitate de a oferi tinerilor nu numai activități culturale, ci și discuții directe, intime.

delimitări necruțătoare. Am asistat, înșă, și la o lecție opusă acestora două, aceea despre istoria artei, ținută de Vasile Drăguț, directorul Direcției muzeelor și monumentelor de artă din cadrul Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă. Documentația, de o înaltă competență, lecția a fost o adevărată prelegere de specialitate. (Am avut impresia că ne aflăm la Institutul de arte plastice). Și poate că aici se află germeni unui repros pe care, totuși, îl datorăm lectorului: volumul bogat, amănunțit de informații, păstrarea tot timpul pe coordonatele unei înalte specialități, atmosfera pregnantă savantă nu sînt, creații de depășire a ceea ce am școlul cursului, cu înșăși cursanților. De aceea se desprinde o concluzie pe cit de limpede, pe atît de logică: lipsa încă a unui echilibru între ceea ce am școlul și rezolvă cursant (implică nivelul cursanților, virsă, condiții specifice și tot ce decurge de aici) și modul în care sînt, totuși, diversele aspecte ale pre-

— Pe drumuri de munte”, adăugînd, apoi, simanahurile de specialitate. Cînd tîneva din sală a spus vorba despre „Descrierea Moldovei” de Cantemir, omul căutură să se acutură de parcă n-ar fi avut-o inclusă de-acasă în bibliografie, îndrumînd cursanții să nu se întindă prea mult, să se rezume la citi și-a dat. E, totuși, acest procedeu o frînare în uimă instantă, a doctului omului de cunoștințe. Mai mult, amintind de începuturile literaturii de călătorie cu interese turistice, lectorul a precizat fără drept de apel: „Rețineți, prima lucrare turistică este cea despre Snagov, aparținînd lui Al. Odobescu.” Permisă ne fie adăugarea, fie și numai la înțelegerea, a altor câteva nume de dinaintea lui Odobescu: Nicolae Milescu-Spătaru, Dinicu Goleacu, Nicolae Filimon, iar la capitolul poezie, descrierea în versuri, de către spătarul Gane, a călătoriei întreprinse la muntele Stănișoara, împreună cu clucerul Dragoș, pe valea Subei și coborînd pe valea Sîbăuș (Kirileanu Gh. T. — Călătoria la munte din 1833 a spătarului Gane, Buc. 1908). Interim, în asemenea situații, ești aproximativ și de condiție sine non, este inoportun să ne permitem

— Casa de cultură nu e numai centru cultural-educativ, și ar fi o funcție socială, ce se îndeplinește tocmai prin aceste lucruri. Chestiunea bar-cluburilor e legată de spațiul și felul în care e construită casa de cultură este o condiție. În pasaj specific trebuie să avem în atenție această necesitate de a oferi tinerilor nu numai activități culturale, ci și discuții directe, intime.

CLUB-BARURILE, O ANEXĂ A ACTIVITĂȚII CULTURALE

V. RĂVESCU

IMPERFECCIUNILE ÎN PERFECȚIONAREA GHIZILOR

Nu este vorba numai de o intenție frumoasă. Este vorba și de o realizare, pe cît de utilă, pe atît de izbită, în parte. (Zicem, și susținem, în parte — iar problemele rămase încă de domenii de dezideratului vom căuta să le expunem pe parcurs).

— Ideea a izvorit din necesitatea asigurării agenției cu ghizi specializați, de înaltă competență, la nivelul actual, tot mai exigent al turiștilor turismului în țara noastră. Și în modul în care a existat (pentru că putea exista și alte moduri) — a debutat bine. Printro-muncă nu localni ușoară de depășire și selecție au fost recrutate 180 de cadre din întreprinderii și instituțiile Capitalei, al căror program (și dorință) le permite să îndeplinească (dumnicia, mai ales) funcția de ghizi O.N.T. O primă justificare a faptului pe care le-am acordat, mai sus O.N.T.-ului este constituția de alegerea chibzuită a criteriilor pe baza cărora au fost recrutați viitorii ghizi: din 180 de cursanți, 150 sînt absolvenți ai institutelor de învățămînt superior, asigurîndu-se astfel, de la bun început, o competență sporită meseriei, tratată pînă acum cu cunoscută indulgență. A fost bine alesă și sfera cunoștințelor ce trebuiau transmise acestora: s-au conturat, astfel, „discipline” ca: istorie, geografie (naturală și economică) etnografic-folcloric, istoria artelor, științele sociale și sfera cunoștințelor de cursuri. Deci, am asistat în toată regula. Numai după aceea — și la început încă dubiți de cadre cu experiență — cursanții vor deveni ghizi autorizați, însoțitori de autocare.

— Totul a pornit, așadar, metodic și cu credință în mare parte așa a și decurs. Observațiile pe care ne permittem, totuși, a le face aici sînt rodul a cîtorva ore de asistat la aceste cursuri. Deci, am asistat mai întîi la o lecție pe care o bănuim a fi avut un conținut etnografic-folcloric, în care au fost revăzute aspecte de cultură materială, civilizație, structura statului românesc. Nu știm de ce, la atîta timp după participare, păstrăm încă gustul ucutat al simpatismului, și didacticismului, al definiției cu orice preț. Lecția a decurs, ușorărește, adresîndu-se parca unor total necunoscuți, încercînd pe alocuri de ambiguități, izvoitice, desigur, nu din incompetența lectorului, ci, mai degrabă, din-

— Cîteva observații acum, care nu mai tîn de conținutul informațiilor, și care frizează forul organizator. Cu toate că intenția a fost și aceea de împănțirea a sectorului ghizi cu virsă vîrstă, am îndrînit în sală și capete căruante, unele albitte de-a binelea — și nu puține la număr. Și nu facem o observație de dragul observației, dar ne gîndim, totuși, la factorul oboselă al excursiei, la munte și rucosca, la cabană. O înconșoșă am sesizat și în ceea ce privește frecvența. Adevărat, a fost în sală la 15-30 de minute după începerea prelegerii, și adevărat, „nu s-a intrat deloc”. Urmărind pe cursanți în timpul prelegerii am sesizat cazuri de neatenție fatală (suficiente pentru a trage un semn de alarmă) tineri și tîneve puși pe sfat de la începutul și pînă la sfîrșitul orei. De altfel, cred că unii n-aveau nimic comun cu scopul pentru care fuseseră învinți. Și e bine știut că această meserie, dincolo de competență, presupunem și adeseuna afectivă, pasiune.

I. ANDREIȚĂ.

Prezentarea scrisorilor de acreditare de către ambasadorul Kuweitului în România

Miercuri, 24 aprilie, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, a primit pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Kuweitului în Republica Socialistă România, Faisal Al Saleh Al Mutawa, a avut loc apoi o convorbire cordială.

Intre președintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, și ambasadorul Kuweitului, Faisal Al Saleh Al Mutawa, a avut loc o convorbire la participat Constantin Stătescu, secretar al Consiliului de Stat, și George Macoveșu, prim-adjunct al ministrului afacerilor externe.

(Agerpres)

INFORMAȚII

NUMIREA NOULUI AMBASADOR AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMANIA IN REPUBLICA TUNISIANA

Prin Decret al Consiliului de Stat, tovarășii Nicolae Sipoș, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste România în Republica Algeriană Democrată și Populară, a fost numit în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste România și în Republica Tunisiană, cu reședința la Alger.

PENTRU PRIMA OARĂ IN ROMANIA Copil născut în avion

În timp ce se îndrepta cu avionul spre Iasi, Maria Rădeanu, în etate de 26 de ani, din comuna Andrieșeni, a dat naștere unui copil. Tânără femeie a fost asistată de sora medică Anica Mărieș, care se afla în aeronavă. Este pentru prima oară în România când un copil se naște în avion... Mama și copilul sânt sănătoși.

„VIATA STUDENTEASCĂ” IN 16 PAGINI!

Revista „Viata studentească” — dorind să reflecte mai complex multitudinea de probleme pe care le impune realitatea din toate cele 16 centre universitare și răspunzând solicitărilor exprimate tot mai des de către studenți — și-a sporit numărul de pagini de la 12 la 16.

Miercuri, 24 aprilie, a apărut primul număr de 16 pagini. „Viata studentească” publică în această săptămână mai multe pagini concepte și scrisori de studenți din centrul universitar Iasi, intră care se distinge prestigiosul colocu deschis personalitatea acestui vechi leagăn al învățămîntului românesc.

(Agerpres)

CONCERTUL ABSOLVENTILOR

În panoramă generală al vieții muzicale bucureștene, a parțială pe podium ale absolvenților liceelor de muzică au devenit familiare, întâlnindu-i frecvent pe agenda vieții de concert.

De la început, în concertul celor 4 soliști — absolvenți ai liceului de muzică nr. 1, frății remarcabili — au fost deosebit — prezența Orchestrei de Studii a Conservatorului „Ciprian Porumbescu”, condusă de Grigora Iosub, care a asigurat un acompaniament de calitate.

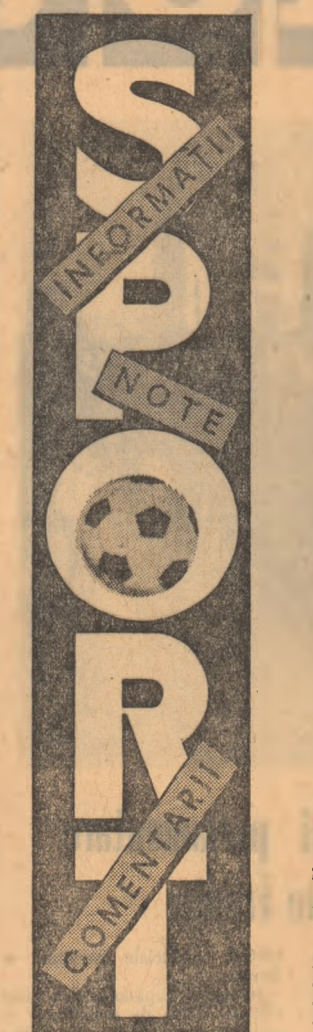
În cadrul acestui manifest, s-a detasat absolventa Rodica Pirvan, învingând dificultățile Concertului de Bătătură, o lucrare vioalentă și cu secvențe lente, dulcine, ce au permis solistei elatarea unor certe calități violonistice. Posesor al unui ton ce eucerete de la primele mări, violonistul Vladimir Andrei a trecut cu destăvîlnă paginile Concertului de Mendelssohn-Bartholdy. Regretăm că din pricina defectelor pe care nu ne-am putut deosebi — în concert — de posibilitățile reale ale violoncelului.

CONSTANTIN BASVAN

ECONOMIE DE TÎMP EFORT MINIM REZULTATE EXCEPȚIONALE obținute folosind MAȘINA DE SPĂLAT RUFEE

Se vinde și cu plată în rate în magazinele universale și specializate ale cooperativei de consum.

CROSUL TINERETULUI CONSTANTIN DAVID militant al idealurilor de dreptate socială și libertate națională al clasei muncitoare

Așa cum se știe, în cea mai mare competiție sportivă de masă — Crosul tineretului — s-a dat startul în prima și cea de-a doua etapă. Ca o notă generală, consemnăm largă aderență de care se bucură întrecerile în rândul tinerilor, interesul și dorința acestora să-și măsoare forțele, talentul, ăscușina. Reușitele — acolo unde poate și corba de apă cerea — se datorază preocupării atente a organizației U.T.C. pentru buna organizare a întrecerilor și asigurarea condițiilor necesare, sprijinul acordat de profesorii de educația fizică, de instructorii sportivi.

Participarea, prezența unor sportivi ai ziarului nostru în diferite locuri unde, zilele trecute, s-au desfășurat întreceri în cadrul crosului, ne-a dat posibilitatea să facem și unele constatări mai puțin plăcute și liniștitoare. În cele ce urmează, vom releva, acum, la începutul dezlănțirii competiției tineretului, câteva din aspectele negative întâlnite, neînțelese care fac ca întrecerile să nu atingă pretutindeni dimensiunile și amploarea scontată. Sînt deficiențe de organizare și popularizare a competiției ușor — dacă există, bineînțeles, bună-poință — de înlăturat.

La întrecerile organizate pe traseul bazei sportive 9 Mai din sectorul VII (în preajma Casei de cultură a tineretului), o dificultate a constituit-o lipsa unei stații de amplificare pentru dirijarea concurenților, pentru pre-

zentarea, de către specialiști, a citorva date și sfaturi practice privind alergările de cros. Se știe că cei mai mulți dintre tineri participă pentru prima oară la asemenea întreceri și ei au nevoie de o inițiere prealabilă, măcar teoretică.

Este în puterea organizațiilor U.T.C. să facă această pregătire prin oameni de specialitate și instructori.

TOATE PRIVIRILE SPRE DINAMO!

Pierzind la Spartak Brno cu 3-2 în meciul retur, Steaua nu s-a calificat

„Și ne-am văzut și în setul al cincilea al meciului semi-final al C.C.E. de volei, setul de promovare. E tot ce ne-am fi dorit, dar dacă altfel nu s-a putut... Și nu s-a putut! Steaua, depășită în toate compartimentele, și mai ales din punct de vedere tactic, a cedat mai întâi nervoși și apoi practic.

Vă pricepeți la fotbal?

CONCURSUL NOSTRU PENTRU RETURUL CAMPIONATULUI DE FOTBAL

Întrebările pentru etapa a VIII-a (28 aprilie)

1. Numiți jucătorii din reprezentativa României care vor marca goluri în înființarea sa Austria ce va avea loc miercuri la Linz (pentru fiecare răspuns exact 10 puncte).

2. Indicați echipa din cele 2 serii ale diviziei B care va realiza scorul cel mai mare al etapei? (10 puncte).

Rezultă, din relațiile de mai sus, necesitatea schimbării opiniei unor acțiști ai U.T.C. care privesc competiția cu ochii omului neangajat trup și suflet într-o acțiune de a asemenea angajare, a omului responsabil față de propriile sale responsabilități și îndatoriri.

Este o competiție a tineretului și, prin urmare, de organizarea și desfășurarea întrecerilor, de reușita acestora răspund în exclusivitate organelor și organizațiilor U.T.C. Facem aceste remarcări acum, la început, pentru a preveni, în viitor, perpetuarea unor atari deficiențe și neajunsuri de organizare.

Se întâmplă și alte anomalii: se convocă tineri și nu au loc întrecerile. Deundă, pe frumoa-

zile de partid în acea perioadă, care au avut un pronunțat caracter antifascist de apărare a independenței și integrității naționale a țării. Dar venirea la putere în 1940 a legionarilor, organizațiile fascistă care reprezenta agenția hiteristă în țara noastră, a însemnat nu numai intensificarea terorii pentru toți cei care reprezentau interesele poporului nostru. În acel moment istoric, ci și condiții deosebite de grele pentru activitatea partidului comunist.

VALERIU IORDĂNESCU

MUNCĂ ȘI CREAȚIE

(Urmare din pag. 1)

Inginerul Petru Stătescu întine de curind din Suedia, unde a fost în schimb de experiență, este autorul panoulor fonosorbante. Într-un spațiu neutilizat pînă nu demult se vor produce curind primele plăci fonosorbante. Absorbînd și atenuînd sunetul, plăcile efectuate pînă acum au dat rezultate excelente. Vor putea fi realizate produse similare cu cele de nivel mondial. Și tot pentru tentiva dată, și tot la Suceava.

Inmobilități plăci dure. Construcția acestora a și început. Acoperite cu pastă mecanică, emalate și melaminizate, noile plăci vor căpăta întrebuințări multiple în construcția navelor și autobuzelor.

ION BELDEANU

plac mai mult tinerii care zădăresc pe propriul lor drum decît cei care merg bine pe un drum strălucit. În orice domeniu de activitate, fie el cît de mărunț, prestigiu înseamnă pasiune pusă în slujba oamenilor.

Acei tineri minunați...

Cu cîțiva ani în urmă, presa consemna ca pe o mare victorie a științei românești construirea primului calculator electronic din țară. El se născuse în Timișoara, în urma eforturilor anonime ale unor entuziaști cercetători și a fost „băiețel” MECIPT I. Acum, „băiețelul” pionier al electronicii românești a rămas o mașină de calcul oarecare, depășită fiind de noile cercetări, de îmbunătățirile ulterioare.

Știință nouă, într-o continuă transformare, electronica a cerut și oameni noi. Colectivul de calcul al Institutului Politehnic Timișorean este format aproape numai din tineri. S-a format o adevărată școală în jurul MECIPT-ului, o școală a tineretului, o entuziasmului și pasiunii.

Despre „băieții” de la calculatoare electronice, orice locuitor al Timișoarei vorbește cu mîndrie. Se știe, de exemplu, că tinerii cercetători au refuzat să plece la București, la Centrul de calcul al Academiei. Și atunci, ca în zicală, Centrul de calcul „a venit” la Timișoara. Oamenii au sîmțit locul, au determinat înființarea unei filiale în orașul de pe Bega. Tradiția unei activități bogate, a unor cercetări rodnice, și-a spus cuvîntul. Dar nu numai ea, ci și prestigiul unor oameni care au continuat aceste tradiții ale școlii de electrotehnică din Timișoara, care au lucrat cu pasiune.

Vîrsta celor care lucrează astăzi la Centrul de calcul timișo-

rean nu depășește 30 de ani. Cel care nu ne pricepeam prea mult la complicația științii a căutat simplitatea cu care acești tineri își prezintă domeniul de activitate. Remarcă, printre multele lor opinii, una unanimă. Tineretea unei științe determină și tineretea oamenilor. Toți sînt de acord că cei tineri, mai mult decît alții, pot asimila multitudinea de probleme pe care le ridică munca lor, pot găsi soluții mai eficiente, se pot informa mai rapid și mai util asupra ultimelor cercetări pe plan internațional.

— Vîrsta este o prejudecată, îmi spune Vasile Baltac — asistent la catedra de Electronică. Noi, cei tineri, n-am avut încă timp să ne formăm ideile preconcepționale, să căpătăm o rutină a muncii. Cibernetica este o știință revoluționară în care numai prințorii deosebită flexibilitate a cunoștințelor, printr-o curiozitate continuă poți ține pasul cu tot ceea ce oferă cercetarea ei. Și crezi că noi beneficiem de neprețiosul ajutor al pasiunii și al entuziasmului. Ne încintă orice nouă, ne entuziasmează orice descoperire și le receptăm pe toate foarte repede.

Doresc ca Baltac să-mi vorbească despre el, despre studiile sale. N-a împlinit încă 28 de ani, dar are deja faime unui valoros electronist. I se pare foarte fidele ca toate problemele de mare importanță într-un domeniu de activitate să fie rezolvate de tineri.

— Nu e o prea mare încredere Pîi întreb.

drămuț. Vîrsta noastră se permite să avem înțelegere. Și cred că doar dintr-o mare încredere în reușită se nasc toate valorile. Poate uneori tineretului sperie. Refuzînd rutina, formalismul, ea răstoarnă ideile preconcepționale, transformă concepții. Cineva îmi spusese că Baltac, cu cei 28 de ani ai săi, va fi numit conducătorul filialei timișorene a Centrului de calcul.

— Am auzit că sînt unele obiecții la această numire, îmi mărturiseste. Oamenii mă găsesc prea tînăr pentru un post de asemenea răspunderi.

S-ar putea crede că Baltac este un om deosebit, că meritele sale sînt la o distanță considerabilă de cele ale colegilor săi. Dar nu este vorba de un prestigiu individual sau mai bine zis nu numai. Într-o perfectă sincronizare, ceilalți tineri cercetători contribuie la faima colectivului. Îmi întreb pe Viorel Vițan care-sînt preocupările. Îmi răspunde concis, ca și cum și eu, toată viața, m-aș fi ocupat de cibernetică.

— Mă pasionează memoria.

toritatea pe care o avem noi, judecătorii trebuie să fim, ca oamenii, deosebiți. Ca să-ți poți judeca pe alții, să faci dreptate, e necesar, înainte de toate, ca tu însuși să fii cinstit, să ai convingerea că hotărîrile pe care le iei sînt singurele posibile. Este o meserie dificilă care cere multă dăruire și pasiune. În afară de pregătirea profesională impecabilă care ni se cere, cred că meseria noastră se susține printr-o înțelegere a oamenilor deosebiți. Toți, și cei vînovați și cei nevînovați, trebuie să plece cu sentimentul că au fost ascultați cu atenție, că li s-a acordat toată

Acțiți tineri minunați, acești oameni care fără să aibă tîturi academice, au totuși, prestigiu. Cel oferit de serozitatea, de disciplina riguroasă, de pasiune și încredere.

— N-aș vrea, îmi spune Baltac, ca prestigiu să se confunde cu popularitatea. Prefer o muncă de anonim dar ale cărei rezultate să fie folosite de tuturor, să contribuie la progresul unei științe. Convingerea că munca ta este importantă, că are valoare socială, îți conferă prestigiu.

— Dacă ne-am baza numai pe prestigiul meseriei, relația noastră cu oamenii ar fi pur formală, recunoaște ea. Important e să fim convinși că toți acești oameni care vin la tribunal ni se adresează cu încredere și că noi trebuie să-l răsplătim cu încredere. Și el ne judecă, la rîndul lor și trebuie să le oferim o viață personală intransigentă, o conștiință profesională limpede.

— Tot colectivul nostru e foarte tînăr, îmi explică Valky. S-ar crede că în meseria noastră talentul conduce spre vedetism care este și el un fel de prestigiu de scurtă durată. Adevăratul prestigiu este însă legat de o muncă perseverentă, obstinată, anonimă. Pe omenii ne vîd cîteva minute dar ei nu știu cîte ceasuri ne trebuie pentru a ne perfecționa mișcările, pentru a ne prezenta impecabil în fața lor.

— Și totuși, arta noastră fiind așa de efemeră, cum se cîștigă adevăratul prestigiu?

— Probabil dintr-o succesiune de succese. Noi trebuie să convințem oamenii prin dans, să-i emoționăm și acest lucru nu-l putem face decît printr-o expresie foarte sinceră a artei noastre. Exigențele noastre trebuie să corespundă cu ale spectatorilor, să le oferim exact ceea ce așteaptă de la noi.

— Discuțind despre prestigiu, discutăm implicit despre vîrsta și valoarea ei. În toate sectoarele de activitate, zilnic, tinerii înaintea noastră cu încă un pas pe drumul afirmării. Nu o afirmare în timp, îngunată, recunoscută la o vîrstă matură, ci un prestigiu actual, al unei generații tinere. Deoieri, oamenii mai vîrstnici comentează tendința de promovare a tinerilor cu o oarecare neîncredere: mai pot să aștepte, spun ei, au timp să devină celebri, să capete prestigiu. Dar nu timpul hotărîște valorile, el le triază. Prestigiu nu este legat de vîrstă, el se formează din pasiuni și dăruire, din entuziasm și încredere. Și acestea aparțin inconștient, tineretului.

GALINA BĂDULESCU

VÎRSTA VALORILOR

este un om deosebit, că meritele sale sînt la o distanță considerabilă de cele ale colegilor săi. Dar nu este vorba de un prestigiu individual sau mai bine zis nu numai. Într-o perfectă sincronizare, ceilalți tineri cercetători contribuie la faima colectivului. Îmi întreb pe Viorel Vițan care-sînt preocupările. Îmi răspunde concis, ca și cum și eu, toată viața, m-aș fi ocupat de cibernetică.

— Mă pasionează memoria. Cer explicații. Mi se pare straniu ca o mașină, fie ea și electronică, să aibă memorie. Și totuși Vițan mă convinge. Vorbește calm, măsurat, fără entuziasm de primor. Recunoștința în siguranța demonstrației sale unul din marile secrete ale prestigiului acestui tînăr colectiv de cercetători: temeinica pregătire profesională, multilateralitatea cunoștințelor, serozitatea cu care le asimilează.

— Nu e deloc un paradox, mi explică Dumitru Daba, asistent la catedra de Bazele Electromagnetice. E doar o idee preconcepțivă și întrucîtva falsă aceea

Inteligerea. E un prestigiu care se cîștigă greu, cu multe renunțări și sacrificii.

— Dacă ne-am baza numai pe prestigiul meseriei, relația noastră cu oamenii ar fi pur formală, recunoaște ea. Important e să fim convinși că toți acești oameni care vin la tribunal ni se adresează cu încredere și că noi trebuie să-l răsplătim cu încredere. Și el ne judecă, la rîndul lor și trebuie să le oferim o viață personală intransigentă, o conștiință profesională limpede.

— Nu e deloc un paradox, mi explică Dumitru Daba, asistent la catedra de Bazele Electromagnetice. E doar o idee preconcepțivă și întrucîtva falsă aceea

— Nu e deloc un paradox, mi explică Dumitru Daba, asistent la catedra de Bazele Electromagnetice. E doar o idee preconcepțivă și întrucîtva falsă aceea

— Nu e deloc un paradox, mi explică Dumitru Daba, asistent la catedra de Bazele Electromagnetice. E doar o idee preconcepțivă și întrucîtva falsă aceea

— Nu e deloc un paradox, mi explică Dumitru Daba, asistent la catedra de Bazele Electromagnetice. E doar o idee preconcepțivă și întrucîtva falsă aceea

— Nu e deloc un paradox, mi explică Dumitru Daba, asistent la catedra de Bazele Electromagnetice. E doar o idee preconcepțivă și întrucîtva falsă aceea

de peste hotare

Redeschiderea sesiunii O. N. U.

NEW YORK 24 — Triniusul special Agerpres, Nicolae Ionescu, transmite: La Palatul Națiunilor Unite din New York s-au deschis miercuri după-amiază (ora 22.28 — ora Bucureștiului), lucrările sesiunii reușite a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite.

În modernă și impunătoare sală de ședințe a Adunării Generale erau prezente delegațiile celor 123 de state membre ale acestui înalt forum internațional, chemat să contribuie la consolidarea păcii și prieteniei între popoare, precum și reprezentanții celui mai tânăr stat din lume — Mauritius — a cărui admitere în O.N.U. a fost recomandată de Consiliul de Securitate.

Deschizând lucrările plene, președintele Adunării Generale, Corneliu Mănescu, și-a exprimat speranța că în cadrul dezbaterilor reușite vor fi adoptate, grație eforturilor tuturor, hotărâri echitabile care, conform eticii relațiilor dintre state, vor răspunde aspirațiilor popoarelor și vor servi interesele păcii și securității internaționale.

Președintele a amintit delegațiilor că în luna decembrie a anului trecut, Adunarea Generală a hotărât, pe baza de consens, ca următoarele trei puncte de pe ordinea de zi să rămână în continuare în atenția sa: punctul

28 (neproliferarea armelor nucleare), punctul 64 (problema Africii de sud-vest), și punctul 94 (situația din Orientul Apropiat).

Adunarea Generală a hotărât atunci ca lucrările sesiunii să fie reluate după ce consultările de rigoare vor dovedi că sînt îndeplinite condițiile pentru examinarea unuia din punctele menționate.

În urma consultărilor care au avut loc ulterior — a declarat președintele Adunării Generale — s-a constatat de comun acord că condițiile fixate prin hotărârile Adunării Generale pentru reluarea lucrărilor celei de-a 22-a sesiuni sînt îndeplinite și s-a hotărât ca lucrările sesiunii să fie reluate. După declarația președintelui, Adunarea Generală a stabilit că, potrivit unei hotărâri anterioare, problema neproliferării armelor nucleare să fie dezbătută în Comitetul Politic, care „și va organiza lucrările în așa fel, încît să supună punctul menționat unei examinări aprofundate”.

Apoi, președintele Adunării Generale a comunicat delegațiilor că președintele grupului afro-asiatic, ambasadorul Pakistanului, Agha Shahi, l-a informat despre cererea țărilor membre ale grupului ca dezbaterile în legătură cu problema Africii de sud-vest să înceapă imediat și ca ședințele Adunării Generale con-

sacrate acestui punct și cele ale Comitetului Politic să nu aibă loc simultan. Pe baza consultațiilor, a declarat Corneliu Mănescu, am ajuns la concluzia că există un consens să se discute aceste două probleme, dar nu în același timp.

Adunarea Generală a adoptat această procedură.

De asemenea, președintele Adunării Generale a informat că punctul 94, intitulat „situația din Orientul Apropiat”, va continua să rămână în atenția Adunării.

În continuarea lucrărilor sale plene, Adunarea Generală a O.N.U. a hotărât, prin aclamație, pe baza recomandării Consiliului de Securitate și a unei rezoluții prezentate de un grup de 28 de state, admiterea statului Mauritius în rândul membrilor Organizației Națiunilor Unite. Saluțînd acest eveniment, președintele Adunării Generale, Corneliu Mănescu, a adresat guvernului și poporului acestei țări sincere felicitări și cele mai bune urări de prosperitate și de succes deplin în realizarea aspirațiilor lor.

Reprezentanții tinerului stat au fost felicități, de asemenea, de la tribuna Adunării Generale, de reprezentanții Indiei, Republicii Malgaze și Franței, după care a luat cuvîntul pentru a mulțumi S. Ramgoolam, primul ministru al Insulelor Mauritius.

JAPONIA. Marșul locuitorilor orașului Tokio împotriva asasinării lui Martin Luther King

Dizolvarea parlamentului canadian

Primul ministru al Canadei, Pierre Elliott Trudeau, a anunțat marți seara dizolvarea parlamentului și organizarea de noi alegeri generale pentru data de 25 iunie. Premierul canadian, care în urmă cu trei săptămîni a devenit liderul Partidului liberal de guvernământ, ca urmare a demisiei lui Lester Pearson, a declarat că prin măsura anunțată dorește să obțină un mandat național pentru îndeplinirea unui program, pe termen lung, de reforme.

pe scurt

AMBASADORUL Republicii Socialiste România în Cambodgia, Vasile Gîndilă, a fost primit în audiență de președintele Consiliului de Miniștri al Cambodgiei, Penn Nout, cu care a avut o convorbire cordială, prietenească.

LA 23 aprilie, a fost semnată la Haga, acordul dintre guvernul Republicii Socialiste România și guvernul Regatului Olandez privind transporturile internaționale rutiere de mărfuri.

Acordul a fost semnat, din partea română de George Elian, ambasadorul României la Haga, iar din partea olandeză de J. Luns, ministrul afacerilor externe al Olandei.

Acordul va contribui la dezvoltarea traficului rutier de mărfuri dintre cele două țări.

Frământările din Brazilia

Către sfîrșitul lui martie, făcînd bilanțul primului său an de guvernare — și, implicit, bilanțul celor patru ani de existență a actualului regim — președintele brazilian se declara mulțumit. El se felicita mai ales de „absența unor tulburări în domeniile politice, militare sau sociale”. Dar, la mai puțin de două săptămîni de la cuvîntarea lui Costa e Silva, Brazilia avea să cunoască, și încă din plin, asemenea tulburări.

După cum este cunoscut, la Rio de Janeiro, Sao Paulo, Brasilia, Goiania, Porto Alegre, Belo Horizonte, Fortaleza și în alte localități au avut loc în cursul lunii aprilie ciocniri violente între studenți și poliție, considerate drept cele mai însemnate din 1964 încoace; ele s-au soldat cu cinci morți și peste o sută de răniți.

Principalele revendicări ale studenților, înscrise de altfel pe pancartele pe care le purtau în timpul demonstrațiilor, erau următoarele: sporirea alocațiilor bugetare destinate învățămîntului, instituirea unui control asupra prețurilor, abolirea cenzurii, limitarea influenței americane, încetarea războiului din Vietnam. Se poate ușor observa, seria Le Monde, că mișcarea de revoltă a studenților brazilieni este îndreptată în același timp atît împotriva unor aspecte ale politicii interne cît și împotriva Statelor Unite, acuzate de amestec permanent și excesiv în afacerile braziliene.

Frământările din Brazilia continuă să fie larg comentate în presa internațională. Cei mai largi comentarii se întrebă dacă ele vor avea vreo influență asupra cursului politic din țară. Se știe că în ultimul timp guvernul și-a manifestat intenția de a realiza o întărire a unității politice pe plan național, ceea ce implica, firește, tratative cu opoziția, mai ales cu cercurile din jurul fostilor președinți. Cînd au izbucnit manifestațiile, s-a emis părerea că ele ar atesta eșecul negocierilor în vederea „reconcilierii naționale”. Cîrînd însă ipoteza a fost abandonată, după ce s-a constatat că mișcarea a fost inițiată de studenți, în sprijinul revendicărilor lor. S-a considerat apoi că incidentele ar putea dauna tratativelor. În acest sens Le Monde scria: „Se pare că această mișcare de revoltă spontană a studenților riscă să întîrzie, dacă nu să anuleze negocierile de culise angajate între guvern și unele personalități din opoziție apropiate de clubul fostilor președinți” în vederea unei eventuale reconcilierii naționale.

În cele din urmă însă, numeroși observatori au sfîrșit prin a vedea în acțiunile studenților brazilieni nu o frînă, ci un impuls dat negocierilor amintite. Aceste acțiuni favorizează opoziția, dar în același timp atrag luarea aminte a guvernului asupra unor probleme acute a căror rezolvare ar fi accelerată de un eventual succes al convorbirilor cu opoziția.

ION CODRU

Vizita delegației parlamentare române în Franța

În cursul celei de-a treia zi a sesiunii în Franța, membrii delegației parlamentare a Republicii Socialiste România, în frunte cu acad. Ilie Murgulescu, vicepreședinte al M.A.N., au fost cașpeți Normandiei.

Deputații români au fost salutați călduros la sosirea în orașul Le Havre, al doilea port maritim al Franței, de primarul orașului Rene Cance, și de membri ai municipalității.

Urmat vizitarea orașului și a portului. De la al VIII-lea etaj al administrației portului, de unde se deschide larg întreaga panoramă a estuarului Senci, a împrejurimilor și a mării, membrii delegației române primise ample explicații privind dezvoltarea ac-

tivității comerciale maritime a Franței.

În cursul după-amiezii a fost vizitat Uzina de asamblare și montaj a autoturismelor „Renault-16” de la Sandouville. Întinsă pe o suprafață de 150.000 m.p., uzina este deservită de 4.500 muncitori, 300 de tehnicieni și 20 de ingineri și asigură o producție zilnică de 480 autoturisme Renault-16.

Seara, în drum spre Paris, membrii delegației române au vizitat catedrala de la Rouen, capitala Normandiei, important monument de arhitectură din secolul al XIII-lea, expresie vie a ingeniozității și a puternicului spirit creator al poporului francez.

„Capacități irosite”

„Australia irosește rezerve incalculabile de talent și capacitate ale femeilor, rezerve pe care ea nu și poate permite să le piardă fără riscul de a rămîne în urmă în cursa progresului”. Aceasta e concluzia la care ajunge Sheila Mc Donald, reputat sociolog, autoarea studiului „Femeile și învățămîntul superior”, publicat la începutul acestui an sub egida Federației Naționale a studenților din Australia.

Lucrarea Sheilei Mc Donald, demonstrează că în Australia, tineretea dornică să urmeze studii superioare, se lovește de piedici considerabile. Printre acestea se numără menținerea în vigoare a unor dispozițiuni vechi de un secol care stabilesc un plafon de taxe pentru fete de două ori și jumătate mai ridicat decît pentru băieți. Fetele sînt, totodată, excluse de la sistemul de burse. La aceasta se adaugă ceea ce Sheila Mc Donald denumește „bariera psihologică”, adică existența unor „puterice presiuni în familie și societate” care tind să convingă femeia că singurul ei rol rămîne acela de soție și mamă. În aceeași ordine de idei, autoarea studiului citează rezultatele anchetei făcute în 100 de întreprinderi mijlocii și mari: 82 din aceste întreprinderi permit personalului masculin să urmeze cursurile serale ale școlilor superioare, dar nu permit acest lucru personalului feminin. Astfel stînd lucrurile, nu e de mirare că în anul universitar 1965-1966 numai 2 la sută din absolvenții cursurilor locale au intrat în universitate. Dacă la nivelul liceelor, tineretea reprezintă a-

proximativ jumătate din efective, în universități ele nu constituie decît circa 9 la sută din totalul studenților.

Aceste anomalii preocupă actualmente și unele cercuri politice influente, care încep să-și pună cu mîermea mai multă acuitate problema că țara nu poate să-și mai permită pierderea prieteniei de astănoamenă discriminării costisitoare. Este tocmai ceea ce subliniază Sheila Mc Donald, care relevă că a fost încurajată în studiul ei de „personalități marcante atît laboriste cît și liberale, atît din guvernămînt cît și din opoziție”. Ea anunță că va da curînd publicității propuneri menite să remedieze actuala stare de lucruri și „să facă să intre în circuit” tineretea înzestrată cu capacități.

„Irosirea capacităților în rîndul tinerelor este un fenomen grav, atît la școală cît și în viață — scrie Sheila Mc Donald. Este deci esențial să se aplice rapid o politică constructivă care să permită tinerelor capabile, să-și continue studiile. Dacă nu vom face aceasta, pierderile mari de azi se vor dovedi mîine dezastruoase”.

Inițiativa Sheilei Mc Donald pentru rapida înlăturare a anacronismelor care împiedică accesul larg al fetelor la studiile universitare este sprijinită de numeroase personalități atît laboriste cît și liberale, precum și de absolut toate organizațiile studențești australiene. Ea scoate în lumină, de fapt, una din problemele cu care este confruntată tînăra generație a Australiei.

E. R.

Lucrările Comisiei Economice O.N.U. pentru Europa

Participanții la cea de-a 23-a sesiune a Comisiei Economice O.N.U. pentru Europa au început dezbaterile asupra activității generale a Comisiei. În cuvîntul său, șeful delegației române, ambasadorul Vasile Dumitrescu, a început prin a afirma că toate activitățile comisiei trebuie îndreptate spre acele domenii susceptibile să favorizeze dezvoltarea cooperării între țările membre avînd sisteme economice și sociale diferite. Este aproape o axiomă — a spus vorbitorul — că atunci cînd relații între state se bazează pe respectarea strictă a suveranității și independenței, sistemele sociale diferite nu împiedică cooperarea, nici circulația valorilor materiale și spirituale. Ambasadorul român a arătat că datorită intensificării contactelor directe la nivelul factorilor responsabili din majoritatea țărilor europene, a crescut sensibilitatea schimburilor comerciale, tehnice, științifice, culturale și a fost găsite noi forme de cooperare reciproc avantajoase, de natură să pună în valoare resurse materiale, umane și genul creator inepuizabil al țărilor Europene, mari sau mici.

Vorbitorul a subliniat apoi contribuția adusă de țările mici și mijlocii din Europa la dezvoltarea relațiilor de cooperare și

coexistență între state. El a relevat rolul României în procesul de largire a cooperării și interesul manifestat de guvernul român față de activitatea comisiei, enumerînd apoi o serie de realizări importante de pînă acum. Este însă cazul, a adăugat el, să ne preocupăm de viitorul comisiei, de măsurile ce urmează a fi adoptate, astfel încît ea să poată facilita într-o mai mare măsură cooperarea între țările Europei. În primul rînd aș vrea să subliniez importanța și oportunitatea largirii preocupărilor comisiei în domeniul cooperării științifice și tehnologice. În acest sens, delegația noastră apreciază că o pri-

Cuvîntul șefului delegației române

ma acțiune ar fi convocarea unei reuniuni de experți guvernamentali care să examineze căile și mijloacele pentru dezvoltarea cooperării științifice și tehnice între țările europene. Reuniunea va trebui să fixeze sarcinile concrete în acest domeniu, una dintre acestea fiind crearea unui organism permanent pentru cooperarea științifică și tehnologică. De asemenea, delegația română consideră că ar fi util ca programul de lucru pe termen lung al comisiei și organelor subsidiare să cuprîndă un capitol separat privind cooperarea științifică și tehnologică. Șeful delegației române a insistat și asupra necesității de a se introduce în sfera de activitate a Comisiei problema cooperării industriale.

O altă problemă a cărei elaborare implică urgență, a spus vorbitorul, este aceea a propunerilor și recomandărilor cu privire la îndepărtarea obstacolelor, de mult perimate, economice, administrative și de politică comercială ce se ridică în calea dezvoltării comerțului între țări avînd sisteme sociale și economice diferite.

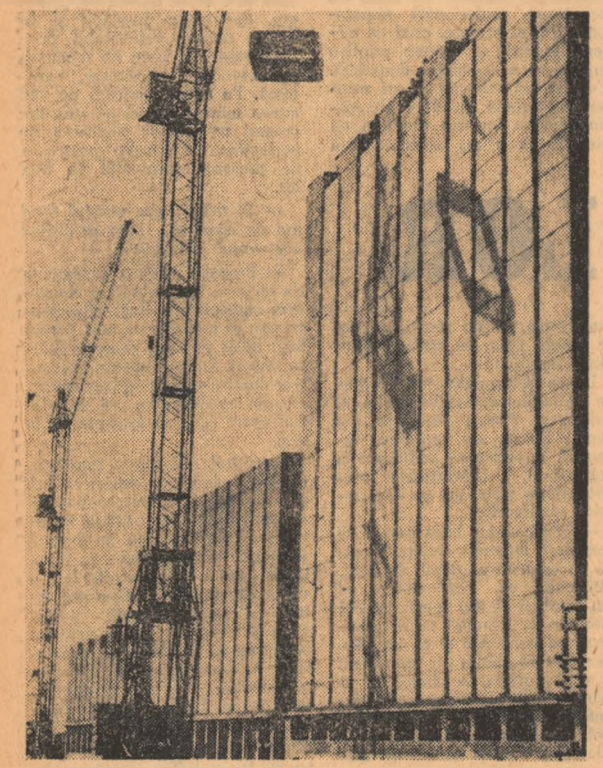
Șeful delegației române a spus

Miercuri au început la Praga lucrările celei de-a 23-a sesiuni a Adunării Naționale a R. S. Cehoslovace. Pe ordinea de zi figurează Declarația guvernului Cehoslovac și Proiectul de lege guvernamentală cu privire la schimbările în organizarea și competența unor organe centrale.

Oldrich Cernik, președintele guvernului cehoslovac, a prezentat în fața deputaților, declarația guvernamentală elaborată pe baza noului program de acțiune al P.C.C., adoptat de plinara Comitetului Central din aprilie a.c.

În cadrul dezbaterilor pe marginea documentului prezentat, primul a luat cuvîntul Alexander Dubcek, prim-secretar al C.C. al P.C.C.

Lucrările sesiunii Adunării Naționale continuă.

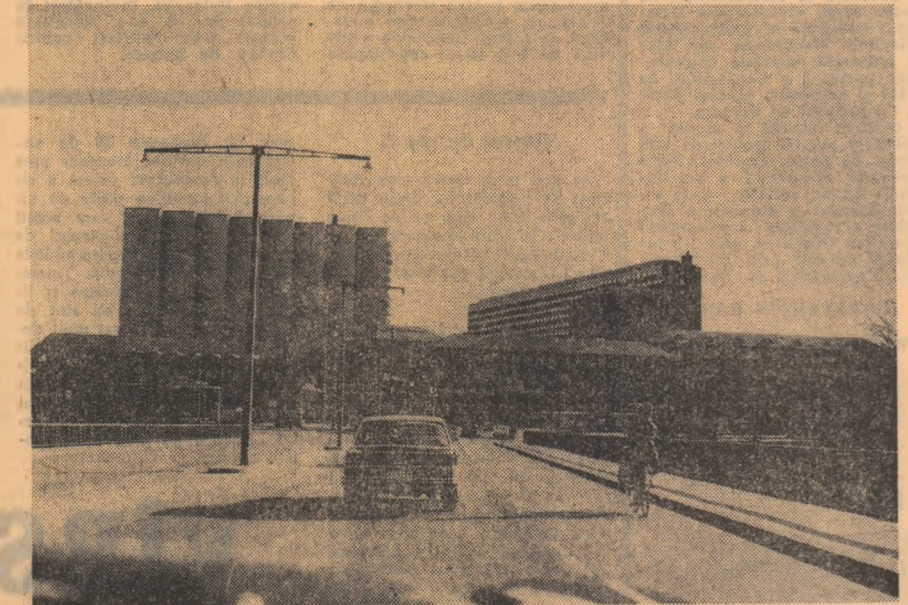
U.R.S.S. Construcția elevatorului de la silozul din Viseiski (Cuban).

CU prilejul deschiderii sezonului turistic 1968 în România, marți seara a avut loc la Paris o reuniune organizată sub egida Regiei Naționale de Automobile „Renault” și a Oficiului din Paris al O.N.T. A fost prezentat un program de călătorii și dansuri populare românești cu participarea unui grup de interpreti și dansatori din România. La reuniune au luat parte Pierre Dreyfus, președinte, director general al Regiei Naționale de Automobile Renault, reprezentanți ai Air France și a numeroase agenții de turism, Clubului european pentru turism, Clubului mediteranean, Touring clubului din Franța, al Turismului francez etc. Au fost de față Constantin Filitan, ambasadorul României la Paris, și membri ai ambasadelor.

Cu acest prilej, vitrina sălii de expoziție „Renault” de pe Champs Elysees a fost amenajată cu costume naționale din diverse regiuni ale României, precum și cu fotografii înfățișînd locuri turistice din Republica Socialistă România.

UNIVERSITATEA din Michigan va avea, începînd din luna septembrie, cel mai tînăr cadru didactic universitar din S.U.A., Edith Stern, în vîrstă de 15 ani. Edith a învățat să citească la 2 ani, juca șah ca o profesionistă la 4 ani, și-a terminat studiile secundare la 12 ani. La vîrstă de 13 ani, ea a fost admisă la Universitatea din Florida, unde, la sfîrșitul anului școlar a

obținut o licență în matematică. La universitatea din Michigan unde va pregăti o lucrare de doctoratură, Edith Stern va ține cursuri de algebră și va da consultații studenților. La această universitate, ea va întîlni un alt „copil precoce”, Michael Grosi, în vîrstă de 14 ani, care pregătește, la rîndul lui, o lucrare de doctoratură în matematică.

SUEDIA. Imagine din Stockholm

Conservatorii britanici și-a numărat înfrîngerile: deficitul balanței de plăți, devalorizarea lirei sterling, politica primitivă nefavorabilă în domeniul prețurilor și veniturilor. Luna martie a înregistrat un deficit comercial de 103 milioane lire în comparație cu cele 73 milioane din februarie și o scădere a popularității guvernului o-glimială în sondajele publicate de Daily Mail și Daily Telegraph (cu 22,6 la sută și respectiv 24,5 la sută în favoarea conservatorilor).

Se pare că Wilson nu a ales la întimpla-

re momentul pentru a-și face cunoscută hotărîrea. Aplicarea noii legiferări a prețurilor și veniturilor se va realiza de îndată după ce se va încheia negocierile de stînga

niștească atmosfera care încercată creată după remanierea guvernamentală de la începutul acestei luni. Nu se îndoieste însă nimeni că poli-

Dificultăți engleze

laboriste și a stîngii sindicale. Wilson speră să nu mai fie supus direct criticilor ce-i erau aduse în virtutea fostei sale responsabilități, și să li-

desării economice și a aplicării acestui program se găsesc în minile unor miniștri cunoscuți a fi „wilsoniani convinși”. Barbara Castle și Richard Crossman.

Sînt evidente, în continuare, eforturile depuse de premierul Wilson de a risipi criticile aripilor dreapta a mișcării sindicale prin cooperarea în guvernarea trei reprezentanți ai săi pentru a le impune „cooperarea” în vederea realizării programului de austeritate și a-i avea alături în lupta împotriva opoziției con-

„Calm și liniște” la Freetown

La numai trei zile de la lovitură de stat, din nou calm și liniște în Sierra Leone. „Revolta sergenților”, cum a fost denumită recenta tulburare de la Freetown, s-a consumat fără zarvă. Unicul fapt demn de atenție îl constituie o declarație a lui Banja Tejan Sie, numit recent guvernator general, în care se precizează că autorii noii lovituri de stat intenționează să predea puterea civililor. „Aceasta ar putea avea loc în cîteva zile”, a subliniat el. În acest sens, Banja Tejan i-a convocat pe toți candidații care au ieșit victorioși în alegerile parlamentare în martie anul trecut, pentru a hotărî forma de guvernământ a statului Sierra Leone. Aceste alegeri au fost anulate în urma loviturii de stat care l-a adus la putere pe colonelul Lansana.

servatoarea la vîntoarea alegeri guvernamentale. Aripa de stînga a mișcării sindicale se pregătește însă să dea riposta, cu un program propriu pe care îl va prezenta la întîlnirea cu Barbara Castle, șeful ministerului foloșilor forțelor de muncă și al productivității, care va avea loc zilele acestea. Provederea cea mai importantă a programului lor îl reprezintă creșterea cu 6 la sută a salariilor muncitorilor.

DOINA TOPOR